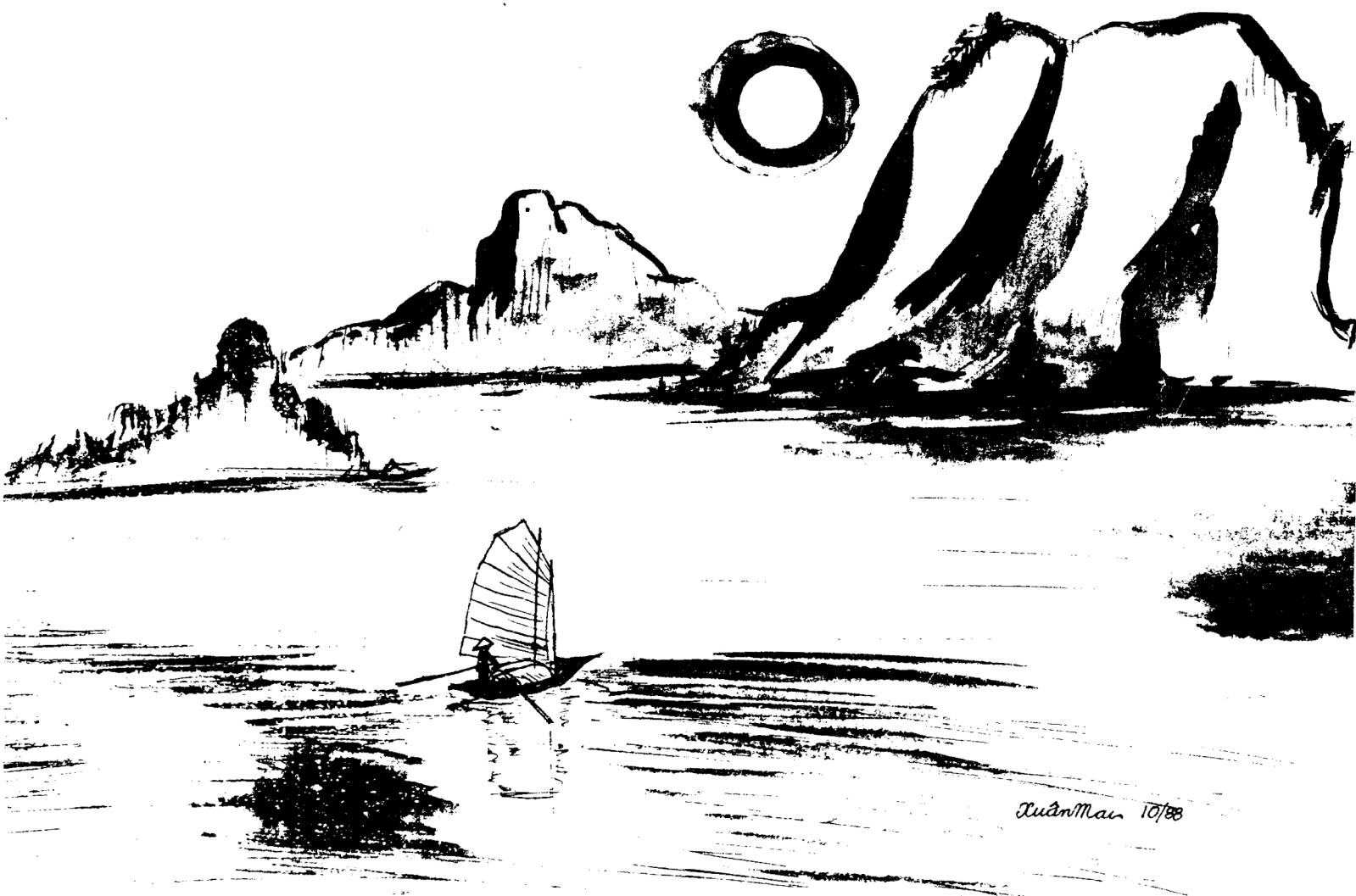

Lá Thư Vô Vi

Tiếng Nói Của Bạn Đạo Vô Vi Năm Châu

Số 39

Ngày 1-3-1989

*Núi sông hòa hợp cảnh phân lòng,
Thương nhớ, nhớ thương vẻ đẹp thông,
Thuyền chuyển sông Từ về Bến Giác,
Cơ Trời chuyển động tự tham tông.*

LƯƠNG SĨ HẰNG
T/V Nhân Hòa
29-6-88

P. O. BOX 2522 • GARDEN GROVE, CA 92642

I. SINH HOẠT CỦA ĐỨC THẦY TÁM TRONG THỜI GIAN QUÁ

Sau chuyến viếng thăm Thiên Viện Hai Không và bạn đạo miền Bắc California vào dịp Lễ Tạ Ơn Hoa Kỳ (Thanksgiving), Đức Thầy Tám đã rời vùng này vào trung tuần tháng 12 năm 1988 về Montreal, Canada. Các bạn đạo tại Montreal đã được dịp sống những tuần lễ thanh nhẹ bên cạnh Đức Thầy và đã hưởng Đêm Giáng Sinh 1988 và Tết Dương Lịch, ý nghĩa ấm cúng trong tình huynh đệ một nhà.

Sau đó theo như lời đã hứa, Đức Thầy Tám đã trở qua Hoa Kỳ để khánh thành T/Đ Tứ Thông tại Houston, Texas, vào ngày 22-1-1989. Đây là một Thiên đường Vô Vi đầu tiên do bạn đạo phát tâm quyên góp tiền để mua trả dứt căn nhà để dùng làm nơi sinh hoạt chung thiên của bạn đạo tại Houston và vùng phụ cận. Xin bạn đạo xem bài tường thuật và hình ảnh về buổi lễ khánh thành Thiên Đường Tứ Thông trong số này do anh Nguyễn Thành Lân gửi về.

Ngày thứ bảy 4-2-89: Đức Thầy đã dành một sự vinh dự bất ngờ vô cùng cảm động cho anh chị Thanh- Hòa, chủ T/Đ Thanh Hoà, tại San Diego, California khi Thầy bắt chợt đến thăm. Đức Thầy đã ở lại đây hai ngày, cùng thiên chung đón giao thừa, mừng xuân Kỷ Ty 1989, trong tình thương yêu đầm ấm với các bạn đạo tại đây. Đặc biệt Đức Thầy đã tặng bạn đạo bốn phương bài thơ đầu năm "Tân Niên Kỷ Ty để nhắc nhở bạn đạo luôn giữ tâm thanh tịnh trước bất cứ nghịch cảnh ở đời vì: "Dù đời đen bạc ta cần phải tu." Xin bạn đạo xem bài thơ ở trang 20 trong số báo này.

Ngày chủ nhật 12-2-89: Đức Thầy đã đến vùng Orange County, để thuyết giảng cho khoảng 250 bạn đạo tại nhà thờ Stanton, từ 10:30 sáng đến 1 giờ trưa. Đức Thầy đã giải đáp nhiều thắc mắc cùng giải tỏa nhiều nỗi phiền muộn của bạn đạo tại đây.

Tối thứ bảy 18-2-89: Đức Thầy đã ban cho các bạn đạo vùng Orange County, miền Nam California, một niềm vui bất ngờ khi Người đến tham dự một bữa cơm chay thân mật cùng với khoảng 150 bạn đạo địa phương tại một nhà hàng vào lúc 6 giờ tối. Đây là lần đầu tiên, các bạn đạo được tham dự một bữa tiệc đông đủ với sự hiện diện của Đức Thầy. Mọi người đã vui tươi, hớn hở như được đi dự một đám cưới của một người thân yêu nhất của mình. Trong phần ban huấn từ, Đức Thầy đã nói rất lớn tiếng, đõng dạc và đõng mãnh một cách lạ thường, Ngài nhắc nhở mọi người hãy dụng chơn tâm mà làm việc, duy trì tâm thức, hợp tác với nhau mà làm việc, không nên giả ảo, phản trắc lẫn nhau.

Ngoài phần phụ diễn văn nghệ Vô Vi, còn có thêm phần rút thăm những món quà tinh thần, do Đức Thầy trao tặng, như băng giảng của Đức Thầy, áo lạnh, và một lô độc đặc là một tấm bảng đồng có khắc bài thơ "Tân niên Kỷ Ty" của Thầy, và người trúng lô độc đặc là một bạn đạo mới chập chững bước vào làng Vô Vi.

*"Kỷ Ty Tân Niên hợp giải phiền,
Ánh trăng tươi đẹp, trí giao duyên,
Thực hành giải thoát tùy tâm thức,
Đoàn kết thương yêu học lý siêu."*

Các bạn đạo đã đóng góp mỗi người 15 Mỹ Kim cho buổi tiệc trên. Buổi tiệc đã chấm dứt lúc 9 giờ tối.

Sáng chủ nhật 19-2-89: Đức Thầy đã thuyết giảng lần thứ nhì tại nhà thờ Stanton từ 10 giờ sáng đến 3:30 chiều. Chương trình gồm phần Thầy ban huấn từ, phần vấn đạo, độ ngo chay, văn nghệ Vô Vi. Chi tiết về hai buổi thuyết giảng này được tường thuật trong bài phóng sự, đăng trong số LTVV kỳ này, xin các bạn đọc đón đọc ở trang bên trong.

Sáng thứ hai 20-2-89, Đức Thầy lại tiếp tục

lên đường đến phương trời khác, để tiếp tục công cuộc hoằng hóa, cứu độ chúng sinh.

II. ĐẠI HỘI LONG VÂN.

Hội Ái Hữu Vô Vi Bắc California phối hợp với các bạn đạo địa phương đang lo chuẩn bị cho Tết Long Vân, Đại Hội Vô Vi kỳ Tám, sẽ được tổ chức tại Thiên Viện Hai Không, tỉnh Oroville, Bắc California, vào dịp lễ Độc Lập năm nay 1989. Bắt đầu khai mạc vào ngày chủ nhật 2-7-1989, và chấm dứt vào trưa thứ ba 4-7-1989. Xin các bạn đạo tham dự vui lòng đến trước vào ngày thứ bảy 1-7-1989 để Ban Tổ Chức tiện việc ghi danh và sắp xếp chỗ ở.

Chương trình xây cất, chuẩn bị cho Tết Long Vân 1989 rất cần sự đóng góp tài lực và nhân lực của tất cả bạn đạo bốn phương. Hội Ái Hữu Vô Vi Bắc California tha thiết kêu gọi sự đóng góp của tất cả bạn đạo khắp nơi để cái Tết Long Vân vô cùng hy hữu này được thành công viên mãn. Mọi đóng góp, xin gửi về địa chỉ sau đây:

VO-VI FRIENDSHIP ASSOCIATION OF
NORTHERN CALIFORNIA
P.O. BOX 21516
SAN JOSE, CA 95151

Cho đến nay tuy tin tức tổ chức chưa thông báo chính thức đến bạn đạo, nhưng cũng đã có nhiều bạn đạo phương xa gửi tiền về đóng góp, giúp đỡ cho công tác xây cất chuẩn bị cho Tết Long Vân 1989.

Trong chương trình giúp gây quỹ xây cất cho Tết Long Vân 1989, cô Xuân Mai, một bạn đạo tại San Jose, đã phát tâm vẽ hình trên những áo thun (sweat shirt). Hình vẽ theo ý thích cá nhân, các bạn đạo có thể gửi hình vẽ hoặc chỉ cần gợi ý, cô Xuân Mai sẽ vẽ theo ý thích của từng người. Giá bán ủng hộ là 50 Mỹ kim, kể cả tiền áo, công vẽ và cước phí gói. Tất cả tiền bán được sẽ được xung vào

quỹ xây cất cho Tết Long Vân 1989. Các bạn đạo muốn đặt mua áo xin liên lạc với cô Xuân Mai theo địa chỉ dưới đây:

XUÂN MAI
2736 Devonshire Avenue #4
Redwood City, CA 94063

III. PHÁP NẠN.

Theo tin vừa nhận được từ VN, và được Đức Thầy xác nhận, thì vào cuối năm 1988, chế độ XHCN của VN đã có một hành vi xâm phạm trắng trợn quyền tự do tín ngưỡng của người dân, khi họ công khai tuyên án Đức Kim Thân Cha mười năm tù ở, bạn đạo Hồ Văn Em bị 5 năm tù ở. Đức Thầy đã có vài lời nhắn nhủ đến các bạn đạo về bản án phi nhân này: "Chế độ đó là chế độ gì mà lại bỏ tù người tu đạo. Nếu Thầy Tám còn ở VN, thì Thầy Tám cũng bị bắt giam không có ngày về. Thử hỏi Thầy Tám tội gì? Và thử hỏi Thầy Tám thân cộng ở chỗ nào? Xin các bạn tự mở trí ra, để xem xét lẽ phải, mà phán đoán mọi sự việc giữa con người và con người. Các bạn hãy phân xét và giữ thanh tịnh, hướng tâm về người tu bị tù."

Xin các bạn đạo thiên hướng tâm đến Đức Kim Thân Cha, và các bạn đạo đang bị giam cầm, áp bức tại quê nhà.

IV. CHƯƠNG TRÌNH CỨU TRỢ ĐỒNG BÀO TỊ NẠN.

HAHVV Hoa Kỳ đã nhận được, từ Hội Thánh Cao Đài Canada, phiếu cứu trợ đồng

bào tại các trại tị nạn, để đi định cư tại Canada. Phiếu cứu trợ được đăng trong LTVV kỳ này. Các bạn đạo có thể cắt phiếu này, và gửi trực tiếp về địa chỉ của Hội Thánh Cao Đài Canada.

V . CHƯƠNG TRÌNH THIỀN CHUNG TẠI T/V VĨ KIÊN.

Như tin đã loan báo trên LTVV kỳ trước, vào mỗi tuần lễ thứ bảy đầu tiên của mỗi tháng, Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ sẽ tổ chức buổi thiền chung tại Thiền Viện Vĩ Kiên. Đức Thầy vẫn luôn luôn nhắc nhở các bạn đạo hãy thường xuyên lên Thiền Viện cùng thanh tịnh thiền chung, vì các Thiền Viện là nơi tràn đầy thanh điển của Đức Thầy, vì Thầy luôn luôn hướng về đây. Chúng ta không nên bỏ lỡ những duyên lành quý giá này, hãy dành trọn thì giờ rảnh rỗi vào các cuối tuần hoặc các ngày lễ để lên Thiền Viện cùng tịnh khẩu thiền chung, trong niềm tin yêu hướng thượng.

Các bạn đạo muốn lên T/V Vĩ Kiên, xin liên lạc trước với quản lý của Thiền Viện Vĩ Kiên để tiện lo việc ẩm thực. Sau đây là số điện thoại của T/V Vĩ Kiên: (714) 338-6691

VI . BĂNG VIDEO & CASSETTES.

*BĂNG VIDEO:

- 1) Giáng Sinh Montreal 1988 (1 cuốn)
- 2) Lễ khánh thành T/Đ Tứ Thông 22-1-89 (1 cuốn).
- 3) Tân Niên Kỷ Ty San Diego 5-2-89 (1 cuốn)
- 4) Thầy đến Nam Cali 12-2-89 (1 cuốn)
- 5) Thầy đến Nam Cali 19-2-89 (2 cuốn)

*BĂNG CASSETTES:

- 1) Giáng Sinh Montreal 1988 (2 cuốn)
- 2) Lễ khánh thành T/Đ Tứ Thông (1 cuốn)
- 3) Tân Niên Kỷ Ty San Diego (1 cuốn)
- 4) Thầy đến Nam Cali 12-2-89 (2 cuốn)
- 5) Thầy đến Nam Cali 19-2-89 (1 cuốn)

Các bạn đạo cần những cuốn băng trên, xin liên lạc về Hội.

— Thông Báo —

Vì có nhiều bài vở về những buổi thuyết giảng của Đức Thầy cần đăng ngay trong số LTVV kỳ này, nên một số bài vở của các bạn đạo sẽ được lần lượt đăng trong các số LTVV kế tiếp. Ban Biên Tập LTVV ước mong đón nhận thường xuyên sự đóng góp thơ văn, hình ảnh, bài vở của các bạn đạo có tính cách hướng về đạo pháp, để LTVV mỗi ngày được phong phú hơn, cả về hình thức lẫn nội dung.

— Thơ —

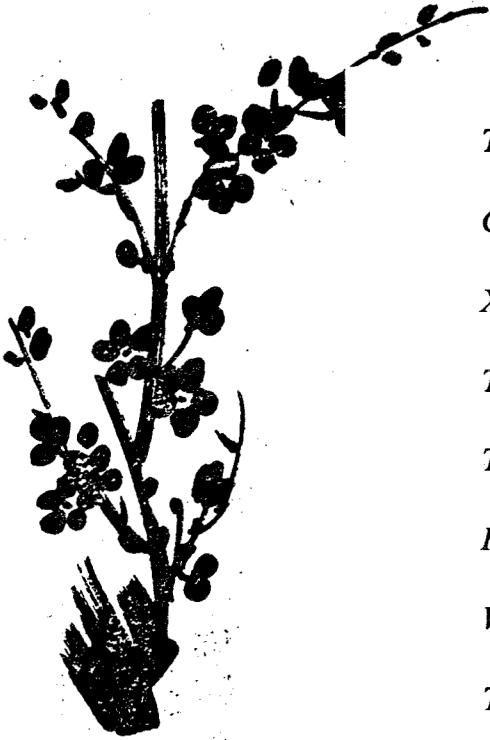
THƠ CHÚC TẾT THẦY, CHA

*Thiên địa tuần hoàn trở lại đầu,
Điển Thầy ban rải khắp năm châu,
Con thương nhớ Thầy biết ở đâu?
Đêm khuya giao thừa Xuân Kỷ Ty,
Con viết đôi giòng chúc Thầy, Cha,
Chúc Thầy sống lâu trên trăm tuổi,
Dịu dàng con qua cơn ác mộng,
Chúc Cha khỏe mạnh đường tiến hóa,
Để độ quần sanh đến Long Hoa,
Con nguyện tu sửa đáp Thầy Cha,
Sớm mong Đại Hội ở quê nhà./.*

Nay kính bái
Nguyễn Cư
Houston, Texas

Xuân Lành

*Xuân lành nguyên khí thanh thanh,
Trăm hoa đua nở, tình anh em hòa.
Cần Khôn vũ trụ tình Cha,
Cùng chung xây dựng chan hòa tình thương.
Hành trình khai lối mở đường,
Xuân đi, xuân đến gieo gương thế trần.
Vạn linh đóng góp một phần,
Từ đời qua đạo lần lần tiến lên.
Thương yêu nguyên lý vững bền,
Trở về căn bản tự quên thế tình.
Xuân đi, xuân lại một mình,
Hồi sinh thanh nhẹ, tự mình lấy lòng.
Chẳng còn nuôi dưỡng phập phồng,
Vui xuân thanh nhẹ, tự trồng ý tâm.
Xuân lành tự hát tự ngâm,
Trà ngon một cốc, chẳng tầm si mê.
Tự mình thức giấc trở về,
Quê yêu thanh tịnh trăm bề yên vui.
Chơn tâm phượng phát đạo mùi,
Hát bài thanh tịnh, an vui tâm hồn.
Pháp siêu phát triển như cồn,
Thực hành đến đích ác ôn tiêu trừ.
Người người thanh nhẹ tự cười,
Giải mê, phá chấp, chẳng lười hơn xưa./*

LUONG SĨ HẰNG
Houston, Texas
20-1-1989

TỊNH MINH

Đi trong thanh tịnh tất mình,
Đi trong thanh tịnh, biết mình, hiểu ta.
Sống trong thanh tịnh thú tha,
Hòa trong thanh tịnh ngọc ngà cũng thua.
Học bài thanh tịnh thi đua,
Ôn bài thanh tịnh làm vua hồn mình.
Học hòa, học nhẫn phân minh,
Thương yêu quý mến hồn linh người đời.
Giúp nhau gỡ rối kịp thời,
Thương yêu hòa ái, đời đời không phai.
Trợ nhau giải quyết nạn tai,
Ngày này Hội Tết ôn bài học qua.
Lời ăn, tiếng nói không ngoa,
Thật thà tự sửa làm quà dâng Cha.
Quyết tâm trở lại quê nhà,
Hòa trong thanh tịnh tiến xa hơn nhiều.
Tiến nhanh tới chốn mỹ miều,
Để mà học hỏi được nhiều điều hơn.
Nhấn Hòa tuyệt diệu diệu đờn,
Thương yêu tha thứ, dẹp cơn hận lòng.
Từ bi diệu hạnh thoát trông,
Sân si ngạo mạn vào vòng lao ly.
Mọi người nên học từ bi,
Học trong thanh tịnh, sân si biến dần.
Lần lần xả được bụi trần,
Lần lần mình tiến tới gần quê hương.
Đệt thành áo giáp tình thương,
Dùng làm khí giới cúng dường Mẹ Cha.
Quý hơn điện ngọc cung ngà,
Quý hơn tất cả các toà nhà xinh.
Mẹ Cha hớn hở tỏ tình,
Thỏa lòng mong đợi hồn linh con về.
Tha hồ ca hát Ô Hê,
Tịnh thanh, thanh tịnh mọi bề yên vui.
Bài này kính tặng Thầy tui,
Tri ân dạy dỗ ban vui xưa rày.
Hong ân cho có dịp may,
Gặp ngay pháp lý kịp ngày sửa tâm.
Xưa nay con quá sai lầm,
Ngày nay nhờ pháp đi lần về quê.

Tâm con đã bớt muội mê,
Chẳng còn ham muốn ngồi kề như xưa.
Điều này Thầy chẳng có ưa,
Mà mong ai cũng sớm trưa thanh thiên.
Đêm đêm nối tiếp liên miên,
Hòa trong thanh tịnh là tiên hạ trần./.

Nguyễn Đình Trí
Pearland, Texas
5-1-1989

TÌNH YÊU

"Tôi có tình yêu rất mặn nồng"
Tình Cha, nghĩa Mẹ điện tâm không,
Anh em rải rác cùng vũ trụ,
Hiếu để tình chung một thức vòng.

VĐQH
20 tháng giêng 1989

DIỆU LIÊN

Trong bùn mằm mộng hương sen,
Tình hoa ý thức chân tình trong nhơ.
Thông minh ẩn lặng như tờ,
Bùn nhơ tâm sạch đợi chờ Thanh Không...

HVDV
28 tháng giêng 1989

TÌNH YÊU

Tôi có tình yêu rất mặn nồng,
Tham thiền nhập định giải lục thông,
Cùng gieo nhân đức tâm thanh trụ,
Thanh nhàn đạo khắp chốn sơn vòng.

Tôi có tình yêu rất mặn nồng,
Cha Trời thương giúp kẻ sạch trong,
Chẳng quản thế đời thành hay thất,
Thực hành chơn pháp rất mặn nồng.

Tôi có tình yêu rất mặn nồng,
Một lòng ngay thẳng sống thông dong,
Giúp người đói khó cho tình đẹp,
Vạn nẻo đường đời cũng quy không.

Đoàn Văn Tư & Phạm Thị Kiên
Oregon, Mùa Xuân 89

Xuân II

ĐỨC THẦY TÂM
LUONG SĨ HẰNG

Hôm nay là ngày thứ nhì của Đại Hội địa phương vui xuân, chung sống hòa bình. Các bạn bắt đầu bước vào trong giây phút thiêng liêng tham thiên nhập định, gỡ nghiệp tâm trong thanh tịnh sẵn có của chính mình. Vui trong một niềm vui chung hợp, huynh đệ tử muội đồng chung thiên, để tháo gỡ những gì chính ta đã gắn liền với mọi sự trần tục trong nội tâm. Ngày hôm nay, chính ta đã tự thức và tự giải nó đi, không còn tưởng tượng sai lầm, mà trở về với thực chất của nội thức hành triển tùy theo khả năng sẵn có của mọi hành giả.

Ngày thứ nhì là ngày vui nhộn đã đóng góp, đã gặp nhau tay bắt, mặt mừng, tháo gỡ được một phần lớn của ngày đầu. Ngày thứ nhì, chúng ta cảm thấy thanh nhẹ, đưa hồn lâng lâng, tiến tới sự đoàn kết thương yêu và thanh tịnh trong nội tâm. Nên tảng hòa bình đã sẵn có, làm sao, tại sao chúng ta lại làm mất nền tảng hòa bình đó? Vì chúng ta rước rác vào tâm. Ngày hôm nay, chúng ta ý thức, chúng ta rời nó, thì sự hòa bình sẽ lộ hẳn trong tâm tư của mọi người, trong ánh quang sáng suốt của cặp mắt, khối óc của non sinh, tin cậy lẫn nhau, xây dựng cho nhau, đồng tu, đồng tiến, hiểu được luật Trời. Của cải thế gian là tạm, xác thế gian là tạm, danh xưng thế gian là tạm, tất cả đều là tạm, chỉ có sự THA THỨ và THƯƠNG YÊU là chánh. Thì chúng ta hướng về sự tha thứ và thương yêu thì nền

hòa bình đó nó bộc lộ trong chơn tâm của mọi hành giả, mà mọi người đều như vậy, thì các bạn thử nghĩ mặt đất này nó thể hiện thế nào? Có còn chiến tranh không? Vì chiến tranh do đâu mà ra? Do nội tâm cấu kết những sự bất chánh, thụ lợi, biết mình quên họ, mới xảy ra chiến tranh. Biết về cái tâm đời, biết cái cảnh tạm, chớ không biết thực chất. Cho nên, rốt cuộc ích kỷ cho chính mình và quên tất cả mọi người, rốt cuộc đau khổ cũng còn. Chỉ có tu, giải nghiệp tâm, biết được chơn tâm, vị trí của chơn tâm, biết được tất cả những sự dồn ép là đang hộ độ chúng ta tiến tới sự thanh cao, cởi mở và trở về với con đường vô cùng bất diệt. Các bạn có gia cang, có vợ chồng, có cảnh đời đều là kích động và phản động, nhưng nó là một cơ giới, nó là phương tiện để kích động cho các bạn thức tâm trở về với chơn giác. Nhiều người ở thế gian, không chịu nổi, thấy cái cảnh khổ, thấy cái cảnh lợi lộc không về với chính mình, bất mãn, thì nó tạo gì? Tạo nghiệp tâm! Mà bệnh do tánh sanh, cái nghiệp nó tạo thành, thì cái tánh nó cô lập, chơn thức, thức hòa đồng không có, máu huyết chạy không đều, sanh bệnh hoạn, đau khổ. Cho nên, tất cả bạn tu, mà đồng tu, đồng hành, thực thi đứng đắn con đường giải nghiệp tâm, thì nhìn nhau bằng một ánh quang rất thanh nhẹ và không còn bệnh hoạn nữa. Còn một số người nhỏ như thế này, mà kích động, thù ghét lẫn nhau, đó là bệnh tật nan y. Cho nên, chúng ta là con người nó khôn hơn con thú ở chỗ nào? Biết

xét, biết phán, biết đoán, biết định, biết cách giải tỏa, biết nhịn nhục để thăng hoa, thì ta khác hơn con thú ở chỗ đó.

Cho nên, ngày nay, chúng ta ở vị trí của con người, nhân loại đang đau khổ triền miên khắp thế giới, mà nhơn loại đã đóng góp rất nhiều, xây dựng thành ra cơ sở vật chất tốt đẹp, phương tiện đầy đủ cho nhơn sanh, thể hiện vật chất đã tiến hoá, mà tâm linh lại trì trệ. Vì sao? Vì tham dâm. Trong sự tham dâm, nó làm cho con người trì trệ và không phát triển được. Chính con người tự giết lấy mình, tự hại lấy mình, cho nên Thượng Đế phải ban một ân phước đặc biệt : lập địa ngục để cho nó thức tâm! Xương nó có đau, thịt nó có nhức, nó mới thấy sự sai lầm của chính nó và nó ăn năn hối cải. Khẩu nghiệp, phản trắc lúc nào cũng cho mình là hay, ngược ngạo, cống cao ngạo mạn, che phủ tâm thức, làm cho mình tâm tối, và không có phát triển, thành ra tiếng nói đạo, mặt mày đạo mạo, nhưng mà tâm không biết đạo, tai hại vô cùng!

Cho nên, ngày hôm nay, các bạn biết tổ chức, biết tổ chức giữa con người và con người, giữa tình người và tình người, trao đổi với nhau, ngồi lại trong thương yêu, xây dựng. Thiên, khai triển tâm linh hướng thượng.

Điều thứ nhất: đóng góp thanh quang cho vũ trụ.

Điều thứ nhì: làm cho thần kinh chúng ta ổn định.

Điều thứ ba: thể hiện sự hòa ái tương thân trên mặt đất.

Không phải là làm tiểu sự! Nhìn vô thì không có giá trị gì hết, ngồi nhắm mắt mà làm gì? Đó là tiểu sự. Từ cái nhỏ mà bạn không làm, từ cái nhỏ mà các bạn không khai thác, từ cái

nhỏ mà các bạn không thông suốt, từ cái nhỏ mà các bạn không hiểu được, thì làm sao các bạn làm đại sự? Ôm đại sự, khen tụng vị Phật này, khen tụng vị Phật kia, mà chính mình không biết làm, không biết sửa, không biết mình là ai? Không biết chơn là gì, giả là gì, giác thức nằm ở đâu? Ngu muội cho đến nỗi không biết mình là ai? Bơ vơ tại trần, ôm nhà, ôm cửa, ôm tâm dục, đòi hỏi đủ thứ, nhưng mà không biết cái chánh giác là cái gì? Khổ nỗi, cho nên đó mới tạo ra bất ổn cho quả địa cầu, bất ổn cho mảnh đất chúng ta đang ngụ.

Cho nên, ngày hôm nay, các bạn đã biết đường lối xây dựng trong sự thương yêu và cởi mở, thì tự nhiên nó bộc lộ sự hoà bình trong tâm các bạn. Hòa bình do bạn! Chiến tranh do bạn! Tham dâm cũng do bạn mà thôi! Không có đổ lỗi cho bất cứ một lý do nào. Tất cả do bạn đã làm ra cho bạn đau khổ mà thôi! Bạn phải lui tức khắc về cái cảnh thanh bình tốt đẹp, bạn đã được cấu trúc từ siêu nhiên mà có, hình thành ngày hôm nay là một con người tốt đẹp, đi đúng trong cái luật quân bình đã quy định, thì không nên bỡ ngỡ, đổ lỗi lý do này, lý do nọ. Chính bạn là người ru ngủ bạn nhiều năm rồi, nhiều thế kỷ rồi, không phải mới đây. Ru ngủ ở chỗ nào? Ru ngủ vì sự mê loạn, ru ngủ vì hướng ngoại. Còn đạo là trở về với chơn tâm, không có sự ru ngủ, các bạn phải hiểu điều này! Chính bạn đã ru ngủ bạn từ nhiều kiếp rồi, luân hồi đi mãi trên mảnh đất này mà không có lối thoát. Cho nên, ngày hôm nay, các bạn tìm được một phương pháp khứ trừ lưu thanh, giải nghiệp tâm, bước vào thềm đạo pháp, lúc đó vững mạnh, tiến trong thanh tịnh. Việc dễ mà các bạn không biết làm sanh ra việc khó. Đọc sách này, ôm lý này, ôm lý nọ, trồng trong óc mình, cột trong cổ mình, không có bao giờ thoả mái được. Trong thực hành của các bạn đâu đó có trật tự, gia cang có hạnh phúc, sử dụng sự sáng suốt, thanh tịnh của chính mình, đóng góp cho nhơn quần thì hơi thở lúc nào

cũng dễ dãi, thanh nhẹ và tốt đẹp, cống hiến cho mọi nơi, mọi giới. Cái cây ở trong rừng kia, nó còn ban thanh khí độ đời, hướng hồ gì con người nói bậy. Con người phải ý thức được trình độ từ con người biến thành Tiên, thành Phật, là do dày công tu luyện mới phóng được từ quang cho mọi nơi, mọi giới. Cây cối trong rừng đã làm việc, con người còn không biết làm việc này, trở lại phản trắc lẫn nhau, nghi ngờ lẫn nhau, không chịu tin cây lẫn nhau, làm sao phát triển được.

Cho nên, ngày hôm nay, là ngày vui, khai niên thứ nhì để cho mọi người hiểu rõ đường đi, từ đây tới kế tiếp còn nhiều vụ rắc rối, có thể làm tâm thức các bạn tâm tối, cho nên có những lời hùng mạnh để các bạn đứng vững lên, và vươn lên, thấy rõ đường đi của chính mình, trách nhiệm của chính mình. Chính mình là một con người có thể hại mình suốt kiếp này tới kiếp nọ, mà chính mình cũng là con người có thể cứu mình từ bao nhiêu kiếp tới sẽ đến. Cho nên, chúng ta hiểu được đường đi, chúng ta không ngán bất cứ một trở lực nào, vô quái ngại, dấn thân, hy sinh và đạo đức.

Khi các bạn làm được rồi, các bạn mong muốn những người đồng loại của các bạn phải được đi như các bạn, thì các bạn phải dấn thân, hy sinh và đạo đức để cho mọi người hiểu rõ đường đi, tập tành trên đường đi. Họ đi được là của họ, đâu phải của bạn. Chúng ta đi vào trong cái tinh thần bất vụ lợi và xây dựng cho chung.

Cho nên rồi đây, thiên cơ thay đổi! Nhân loại qua nhiều cuộc nguy hiểm vô cùng, thoát khỏi mới ý thức được phần hồn, mà khi ý thức được phần hồn rồi, thì sẽ xóa bỏ biên giới, con người qua lại dễ dãi, không còn sự rắc rối nữa ở tương lai. Và chỉ có người tu, thức được phần hồn, cảm thức được phần hồn, cảm thức được sự trường tồn của vạn linh,

không bị tiêu diệt, mới có sự tin cậy rõ rệt, trao đổi qua lại lẫn nhau trong cái tình thân mật của con người đang sống trong chấn động của vũ trụ và cần khôn.

Bước vào thềm Thượng Ngươn là phải dùng thượng trí, chớ không dùng hạ trí. Người thắc mắc về Đạo Tâm là người thiếu trí. Người đầy đủ trí thì chỉ thức mà hành mà thôi! Còn người luôn luôn thắc mắc là người đó thiếu trí mà thôi! Phải xây dựng, phải nhồi quá nhiều, phải kích động nhiều thì người đó mới xây dựng một phần trí sáng suốt. Cho nên, sau cơn đau khổ rồi, các bạn mới có cơ hội bước vào biên giới của Phật Pháp.

Nhiều người theo Vô Vi, trước kia cũng là đầu óc có sạn, biết cách cướp của, giết người đủ thứ, nhưng mà rốt cuộc rồi thấy cuộc đời không có cái gì giá trị, có hữu ích bằng tâm linh. Cho nên mới thực hiện, vun bồi tâm linh tiến hoá và từ bỏ những hành động xấu xa, và nhìn thẳng vào luật Trời, thì chúng ta thấy chúng ta không thoát khỏi một mảy may nào, nếu chúng ta phạm luật. Đa dục, đa dâm thì bệnh hoạn sẽ đến tuổi già trong giờ phút lâm chung, không thoát được. Có ác ý, rốt cuộc phải gặt hái một bệnh nan y, không lối thoát. Cho nên, các bạn đừng lấy cặp mắt mà nhìn, mà tránh khỏi tội đầu! Nó in sâu trong cơ tạng các bạn rồi! Nó tiết ra bao nhiêu độc chất thì bạn phải lãnh đủ bấy nhiêu, nếu các bạn nghĩ xấu cho một người nào. Nếu các bạn có tâm tu xây dựng cho họ, độ họ, thì nó mới tiết ra thanh quang xây dựng, hòa hợp với vũ trụ, thì vũ trụ mới truyền cảm thanh quang, đó là một y lý tối hậu, cứu đời và tránh những cái bệnh nan y có thể xảy ra, đó là sự trừng phạt của Thượng Đế. Cho nên, nhiều người còn xa cách Thượng Đế nhiều lắm! Không biết Thượng Đế là ai? Vì sao? Từ con người biến dạng tới con thú, biến dạng tới cây cỏ, biến dạng lần lần, lần lần trở lại con người, nó biến dạng rất nhiều kiếp, nhiều kỳ, không nhìn ra chơn tướng được, nhưng mà chỉ có

âm thinh. Âm thinh nhắc nhở, âm thinh siêu diệu, âm thinh thanh tịnh, âm thinh khai mở, âm thinh giải tỏa tâm thức đau khổ của người đang lâm nạn, thì người đó mới cảm thức được Thượng Đế đã về với người, đã giúp người, đã xây dựng cho người bằng một thanh quang rõ rệt, nhưng phải bước vào thêm đau khổ, mới cảm thức được điều này. Cho nên, tại sao những người hung hăng, ngược ngạo mang khẩu nghiệp, nói bậy, ông Trời không bóp cổ cho họ chết đi, bịt mũi cho họ chết đi? Không! Vì trình độ chưa tới, Ngài vẫn điều luyện, vẫn ban ân, vẫn xây dựng từ kiến thức này, tới kiến thức nọ để tiến.

Cho nên, nếu chúng ta làm con người, mà ý thức được nguyên ý của Thượng Đế, thì chúng ta đâu có chấp ai, đâu có kỳ thị ai, nhưng mà chúng ta cố gắng xây dựng nền tảng thương yêu và tha thứ thì nền tảng đó là một khí giới tối hậu, đó là một vị cứu tinh, cứu đời. Cho nên, chúng ta phải biết dụng khí giới đó. Muốn làm chiến sĩ của Thượng Đế, phải mang khí giới tình thương. Nếu chúng ta bỏ khí giới tình thương qua một bên, ôm sự tranh chấp, đi đến tự sát, như thế không phải là người tu.

Người chơn tu không có tranh chấp. Người chơn tu chỉ cứu độ vô quái ngại, hy sinh cứu đời, không có tranh chấp, nếu tranh chấp thì không phải người chơn tu.

Bây giờ các bạn nhìn lại xác của các bạn tinh vi vô cùng, nhưng mà tuổi tác không có thể triển hạn. Bao nhiêu tuổi, bao nhiêu năm, có chừng rồi phải ra đi. Bài học đến phải kiên nhẫn hết sức, học và quán thông bài học. Ngay trong gia đình, ngay trong từng hành động một, mỗi ngày, mỗi giờ, đều có bài học sắp đặt cho các bạn, để hiểu luật Trời, và đi đúng đường, không còn bị kẹt nữa, nhưng tại sao con người cứ bị kẹt mãi. Vì thiếu thanh tịnh. Vì sợ, nhìn bên ngoài, không nhìn bên

trong. Biết được một, không biết được hai. Cho nên, các bạn nhìn vào bên trong, rồi các bạn mới có cơ hội đọc KINH VÔ TỰ. Cuốn kinh đó không có chữ, kinh đó thật sự là đốt nát, không phải là trí thức, nhưng mà là thượng trí thức. Thanh tịnh là thượng trí thức, không phải hạ trí thức. Thanh tịnh là sự cởi mở tất cả, xây dựng tất cả, và đem lại tất cả được hưởng một cảnh trường tồn bất diệt.

Cho nên, ngày hôm nay, chúng ta đồng hành đi tìm một con đường để trở về với thực chất thanh tịnh của chính mình, chớ không bước vào con đường phản trắc, hỗn ẩu nữa! Con đường đó, chúng ta có thừa bán ra chợ bất cứ lúc nào, vì chúng ta sống ở đời đã làm điều đó rất nhiều. Ngay trong văn phòng làm việc, tánh chất của chúng ta cũng hỗn ẩu, phản trắc không hay, mê mà không biết mình mê, tối tăm mà không hiểu mình tối tăm, vì thiếu thanh tịnh mà thôi. Ngày hôm nay, chúng ta duy nhất tìm con đường thanh tịnh, để thấy rõ sự sai lầm của chính mình. Chính các bạn là một người y sĩ cho thể xác này, một người y sĩ ân cần lo sửa cho thể xác, hằng ngày ăn uống này kia, kia nọ, tâm thức của các bạn là y sĩ, đang cứu giúp trật tự cho cái tiểu thiên địa này.

Cho nên, ăn một miếng ăn cũng phải hiểu ích chỗ nào, hại chỗ nào? Chớ không phải gặp rồi cố dại vô, rồi sanh bệnh. Không biết cơ cấu vận hành ở trong cơ tạng của chúng ta. Bộ phận nào, làm việc nào cũng không hiểu nữa, cứ cố dại vô rồi hành xác mình khổ, không hay.

Cho nên, khi mà chúng ta lập được trật tự quân bình trong nội tâm, nội tạng rồi, chúng ta mới thật sự là vui Xuân. Xuân là gì? Xuân là tươi trẻ, không bệnh hoạn, không tranh chấp. Cái bệnh hoạn nan y là bệnh hoạn tâm tối, là tâm bệnh, chúng ta phải diệt được tâm bệnh, thì thân bệnh nó mới an. Còn thân bệnh là gì? Là luật của Trời đã sắp đặt để dẫn tiến tâm linh, luật đó phải có. Chúng ta mang

hàng ngày cả bộ luật của Thượng Đế xuống trần gian, cảnh cáo từ giờ phút khắc. Ăn nhiều thì bệnh nhiều. Nói nhiều thì bệnh nhiều. Dục nhiều thì bệnh nhiều. Tham nhiều thì bệnh nhiều. Luật rõ ràng mà nếu chúng ta không thức tâm, thì không có thể tự cứu được. Mà khi không thể tự cứu được thì các bạn có cầu nguyện ngày đêm đi nữa mà các bạn không thực hành đúng, thì cũng là mang nạn mà thôi!

Cho nên, những người thiên của Pháp Vô Vi làm đúng rồi, tự nhiên nó giảm bớt cái ăn uống, nó tìm những cái thanh nhẹ vừa đủ, vừa cân xứng với chơn tâm, chơn tạng của nó. Nó phục vụ, nó cảm thấy nó phục vụ, chớ không phải hưởng thụ. Luôn luôn ở trong tinh thần phục vụ, vì vạn linh có hạnh bồ tát, hy sinh cho nó được ấm no, thì nó phải lập lại trật tự, và đưa vạn linh đồng tiến với nó, trong cơ tạng nó, trong tâm thức nó, trong ngũ tạng nó, trong tế bào nó, thì nó mới thấy rõ pháp này là pháp của khoa học huyền bí. Khoa học huyền bí từ cọng cỏ, từ miếng rau cũng được giải tỏa, được thăng hoa qua nó, mới xứng đáng là một ý nghĩa thường độ chúng sanh.

Ngày vui Xuân là một ngày cởi mở, chúng ta phải tìm tòi những gì quý báu nhất, để sửa tiến và để cảm thấy trong người chúng ta có những gì, và chúng ta phải làm những gì, mới rõ vị trí và nhiệm vụ của một tâm linh tại quả địa cầu này. Chớ không phải rằng tôi có tiền, tôi muốn hoành hành, tôi muốn làm gì thì làm. Không được dẫu bạn ơi! Tiền có thể giúp các bạn lúc cần, và tiền có thể giết các bạn chết dần, chết mòn mà các bạn không hay dẫu! Tranh chấp vì đồng tiền, tiếc đồng tiền, ôm đồng tiền, mất sáng nhưng mà trở nên đui không thấy. Ôm của, giết hại thiên hạ, thể hiện những lời nói bất chánh, ác độc đó, đi tới chỗ tự sát, cũng vì đồng tiền. Tôi có tiền, tôi giàu hơn người ta. Tôi có nhà, tôi giàu hơn

người ta. Tôi có xe, tôi giàu hơn người ta, mà rốt cuộc tôi nghèo hơn người ta, vì tôi lo nhiều hơn, tôi khổ nhiều hơn mà tôi không biết. Cả ngày cứ muốn kiếm tiền mà bỏ tâm.

Tâm là thanh tịnh, tâm sờ sờ nơi đó! Có tâm mới có tiền, mà nó không biết. Khi nó xây dựng được chơn tâm của nó, thì tiền của xài sao cho hết. Thế gian này kiếm những người tin cậy, cởi mở, sáng suốt mà tin cậy, thì làm sao không có việc làm? Những người hỗn ấu, lười biếng sống như con dòi, ai mà muốn, ai mà cầu!. Nó tu, nó sẽ cảm thức!

Cho nên, tôi nói ta có cái phương pháp này là đẹp cái lười biếng. Làm sao chiến thắng con ma lười biếng trong nội tâm, nội thức các bạn, thì các bạn sẽ đắc đạo rất nhiều, và các bạn sẽ tiến tới ngôi vị vô quái ngại, thực hành triền miên bất cứ nơi nào, với nụ cười ướm nở trên môi, luôn luôn trong tinh thần xây dựng, không có cái gì uất ức hết. Thế gian đô thị giả, không có cái gì thật, tại sao các bạn lo âu.

Cho nên, ngày hôm nay có Đại Hội vui, ngày thứ nhì vui. Huynh đệ tử muội về, tràn đầy thanh quang, an ninh trong tâm thức của chúng ta. Tâm chúng ta cảm nhận thanh quang nhẹ nhàng, cởi mở, chính ta làm cho ta hưởng. Và ước mong được nhiều ngày như vậy, nhiều lần như vậy, huynh đệ tử muội sum họp, từ nhiều kiếp đã xa nhau, kẻ nam, người bắc. Đi từ phương nam, đi từ phương bắc, đi từ phương tây, đi từ phương đông. Ngày nay mới có cơ hội tụ họp, vàng không đổi bạn ơi! Đừng nói gì tiền, vàng cũng không đổi. Sự thanh tịnh thương yêu giữa huynh đệ là quý, sự phát tâm là cao quý nhất trên trần gian này.

Khí giới mạnh nhất của Thượng Đế, của chư Phật là sự phát tâm. Ngày hôm nay, các bạn đã phát tâm, xây dựng thành ba ngày hội hè để chung vui, ba ngày hội hè để tìm tòi lại

những cái gì chúng ta đã mất. Tình thương yêu huynh đệ, tình ruột thịt của chúng sanh trong quả địa cầu hòa là một, nó mới có ngày thái bình.

Cho nên, các bạn hạnh phúc quá, được ngày vui để xây dựng, được nhìn mặt nhau, tuy rằng chưa mở huê, chưa biết tiền kiếp, nhưng mà có cái gì lạ lạ đây. Gặp người này tôi thấy vui, gặp người kia tôi cũng thấy vui, cả hội trường tôi đều vui, cái gì lạ vậy? Mà lúc chia tay lại buồn, nó đâu phải giống họ của mình, đâu có phải ruột thịt của cha mẹ mình, tại sao mình thương nó hơn cha mẹ mình, thấy không? Các bạn lặn lội trong biển yêu từ bao nhiêu kiếp, ngày nay có cơ duyên tái ngộ, thương yêu vô cùng và phát nguyện để xây dựng cho chung. Rồi chúng ta nhìn hướng về khung cảnh ở bên ngoài, mà nhìn thấy thiên hạ vẫn bơ vơ, vì họ nắm chưa được nguyên ý, họ trở về chưa tới mức thanh tịnh, họ làm sao đoàn kết được.

Ngày hôm nay, các bạn đã xây dựng được niềm tin và nắm được nguyên ý, các bạn mới tổ chức được một buổi hội họp, thương yêu và xoá bỏ, tin cậy lẫn nhau. Tin nơi bạn, bằng lòng xây dựng sáng suốt thanh nhẹ, để hưởng lấy thanh quang của Thượng Đế, và tin mọi người sẽ được như vậy. Thì cái buổi hội này là buổi hội quý giá nhất trong cuộc đời của các bạn. Từ bao nhiêu năm, từ nhỏ đến lớn đã tìm được đâu, ngày nay đã tìm ra rồi. Nước miếng các bạn trào ngọt : tìm ra rồi! Ba la mật đa nó chuyển chạy trong tâm thức các bạn. Pháp thủy chuyển chạy trong tế bào các bạn. Các bạn hưởng, hưởng trong cái giây phút thiêng liêng này. Nhưng rồi thì sao? Rồi phải tiếp tục hành, rồi phải tiếp tục khai triển. Năm ngoái đã hành thì năm nay phải được, và bao nhiêu kiếp trước đã hành, bây giờ lại được tốt hơn, thì ngày nay, chúng ta tiếp tục hành, thì ngày sau chúng ta mới tận hưởng, mới có cái duyên lành hội tụ tốt đẹp, biết vui

xuân, biết xuân trời là gì, giá trị của xuân trời là gì, hát bài hát xuân trời, để mọi người được yên vui. Cho nên, người tu không phải là ích kỷ, người tu là lui về thanh tịnh, rồi mới cống hiến cho tất cả, mới lấy cái giêng mới rõ rệt mà phân tách cho chúng sanh biết rõ ràng đường đi của chúng ta là đường đi thanh tịnh và sáng suốt. Khi mà các bạn cảm thức thanh tịnh và sáng suốt là đời đời bất diệt thì đâu có còn nghiệp tâm nữa bạn. Bạn là người đã tự tháo gỡ được nghiệp tâm rồi, không còn sự tranh chấp giữa con người và con người, đâu còn cái khổ về với bạn nữa, nhưng mà luôn luôn trong hạnh phúc. Bạn có thể trực diện với cọng cỏ cũng là một niềm vui, cho nên các bạn có thể sống trên núi cũng được, dưới biển cũng được, khắp các nơi đều là có duyên hạnh ngộ, giải tiến tâm linh. Cho nên, các bạn được phước rất nhiều! Lần lượt đây rồi các bạn sẽ tổ chức nhiều hội kỳ, anh em tìm hiểu nhau, thương yêu nhau. Mà cái thương yêu này trong thực chất, không phải thương yêu vá vúi, đôi môi, nhưng mà hành đạt để đạt tới sự thương yêu, thì cái thương yêu này thế giới chưa có. Nó nằm vào chu trình siêu văn minh, mà các bạn làm được rồi, các bạn sẽ có bạn khắp năm châu, không còn giống dân này, giống dân nọ đối với bạn, mà chỉ còn tâm thức của Thượng Đế, triền miên xây dựng trong tâm thức để các bạn tiến hóa, làm sao xa được Thượng Đế? Ngài đã làm chúng ta ra, cấu trúc ta, chế tạo chúng ta ra, từ li, từ tí, sắp đặt hành trình, luật lệ đầy đủ trong xác thân con người, không chỗ nào không có luật. Nhưng mà chúng ta quên, quên đi, quên đi, quên đi giá trị của thanh tịnh mà đọc luật, chỉ có trở về với thanh tịnh mới đọc được luật Trời, mà luật Trời có trước luật đời. Các bạn ơi! Các bạn đi đúng luật Trời rồi, cái cảnh thanh bình ở thế gian này nó đẹp biết là bao nhiêu! Ăn không hết, xài không hết, chia sót lẫn nhau, qua lại để dãi, không có sự thù hận nữa. Các bạn đã biết tổ chức Tết, ba ngày vui Tết, mới ngày thứ nhì, chúng ta đã thấy rõ, có

thể ôm nhau, thương yêu, nhìn nhau bằng tận đáy lòng thương yêu của mọi người và nguyện góp trong sự thanh tịnh, xây dựng chu trình tiến hóa. Càng ngày, các bạn càng tu, các bạn có cái xác là một điều quý báu vô cùng, đó là luật Trời đang kèm sát bên bạn, mà giữ đúng luật Trời rồi, các bạn thấy không, sung sướng quá! Ở thế gian này, có loại nào có phước bằng con người đâu? Chỉ có con người mới là có phước của Trời ban, đủ hết, có thể ăn năn bất cứ lúc nào, có thể trở về với thanh tịnh bất cứ lúc nào, nếu chúng ta bằng lòng buông bỏ tất cả sự động loạn thì nó phải trở về với thanh tịnh, dứt khoát.

Cho nên, ngày hôm nay, vật chất đã cho chúng ta thấy, đã chứng minh cho các bạn thấy vệ tinh bay cao chừng nào thì nó làm được nhiều việc. Từ trên cao, nó có thể chép tất cả những chuyện thấp, mà các bạn tu lên trung tim bộ đầu, các bạn phát lên, và trung tim đó rút thẳng lên trên, thừa tiếp với thanh quang, và nó đi về chỗ sáng suốt cõi mở. Hỏi chớ các bạn không thấy cái tội của các bạn sao? Tới đó là các bạn thấy rồi, thấy rõ rồi, ăn năn, hối cải. Cho nên, nhiều người tu Vô Vi, càng tu, càng thấy tội của mình nhiều. Bởi vì các bạn được đi lên cao rồi, được nhìn thấy cái tội của bạn. Tội là gì? Là tâm tối, hành động bất chánh, rồi bây giờ mình sửa lại hành động tốt hơn, hướng thiện thì tự nhiên nó phát quang, tâm thức nó phát quang, trật tự đều có, sao lóng lánh trước ngực, chớ đâu phải là không có. Cả một vòm trời trước ngực các bạn, mà các bạn đâu có thấy, có thiếu món gì đâu!

Cho nên, tu nó mới đạt tới quân bình, quân bình nó mới cõi mở, mà nếu thiếu quân bình, không bao giờ được cõi mở. Cho nên, trong buổi họp chúng ta, chị em vui, ngay trong bếp cũng vui, nấu nướng chung vui, tận hưởng sự thương yêu lạ lùng trong tâm thức, nhìn nhau với cặp mắt từ ái tương thân. Cho nên, dịp

may hiếm có, trong một năm phải vật lộn với đời mới có cơm ăn, có áo mặc. Ngày hôm nay, trong dịp lễ được nghỉ, tổ chức vui xuân thì chúng ta phải trở về với thực chất của xuân thanh nhẹ. Hồn các bạn là xuân, hồn các bạn là lúc nào cũng trẻ trung, trở về với chơn hồn thanh xuân đó. Còn cái xác này, nó trần trọc ô nhiễm, đó là bài học giáo dục phần hồn phải xa lánh cái cảnh trần tục đau thương, mà trở về với chơn giác.

Cho nên, những người có xác lợi lộc vô cùng! Có cơ hội tu, thức tâm trên giường bệnh, thức tâm trong sự sung sướng. Còn những người không có xác bơ vơ, tỵ sát, cái hồn vất vưởng. Khi vất vưởng là không có mục đích, không có đường lối, không có trật tự của vũ trụ hỗ trợ thì nó bị thiên lôi đánh một cái là tan hồn, tan xác. Chớ không phải nói, tôi giận chồng, giận vợ, rồi tôi tự tử là xong đâu, không có xong! Mà người tu tự tử, là tội còn nặng hơn nữa! Luật Trời đâu có cho phép. Ở đời võ sĩ đánh thường dân, thì ở tù còn nặng hơn thường dân. Biết võ đâu có đánh người ta. Người tu phải biết luật Trời, đâu có tự tử. Sống vì ai? Nhờ cái xác này mới có sống. Nhờ cái xác này mới có học. Nhờ cái xác này mới hiểu đạo. Phản trắc bỏ cái xác này đi đâu? Học được cái gì? Rồi phát nguyện lung tung, nói tôi phát nguyện bỏ xác để tôi cứu đời. Đã đi được đâu mà cứu đời! Nên chết thành con ma chứ gì, con ma thì vất vưởng, trốn đâu cho khỏi luật Trời. Cho nên, ở đâu cũng có luật trị hết. Chúng ta phải khôn lên, phải hy sinh, phải dẫn thân hy sinh tới hơi thở cuối cùng cũng phải giữ cái xác này vì mượn của ông Trời, thì phải trả lại ông Trời, mà muốn trả lại ông Trời, thì phải hướng thiện. Hướng thiện nhiều, hành nhiều, hướng thiện nhiều, hành nhiều. Đó là trả lại cho ông Trời. Trả rồi mới đi nhẹ nhàng. Mà trả không xong, trở lại còn khổ nữa, chớ không phải chuyện dễ dãi như các bạn muốn đâu. Người đời cái óc cạn lắm, nói tôi chết là hết, không có hết đâu bạn!.

Nếu hết, đâu có bắt hồn về nói đủ thứ hết.
Chết không hết, chết vẫn còn.

Cho nên, cái luật là cái luật, chúng ta không có thể thay đổi luật Trời được. Khuyến các bạn không nên thay đổi luật Trời, giữ lấy cái xác này, xác này quý báu vô cùng. Nó là một bộ luật thương yêu đem xuống trần gian, mà chính bạn có nhiệm vụ đem sự thương yêu đó tới mặt đất, mà các bạn còn không làm, không hiểu thì đó là tội đó bạn! Không hiểu thì phải làm bậy, làm bậy thì ác, mà ác là tội. Muốn cho mình được giết người, hại người, là tội mình mang, chớ không phải người khác mang, chắc chắn như vậy. Địa ngục trong bạn, mà thiên đàng cũng trong bạn là sao? Thiên đàng là bạn hướng thiện, là tâm các bạn thật sự nhẹ mới là biết được thiên đàng, nhẹ làm Trời kia mà. Còn tâm các bạn tranh chấp là địa ngục đó các bạn. Nhìn cái mặt bạn là thấy rồi. Cho nên, tôi kêu các bạn lạy kiếng Vô Vi, nhìn mặt bạn rồi lạy 50 lạy, để dẹp cái phần tự ái ngu muội đó, và trở lại với chơn thức, chơn tâm, khai thông ngũ uẩn các bạn bằng một cách dẹp tự ái rõ rệt. Dẹp được tự ái thì các bạn nhiều việc làm không hết, công việc tràn giang đại hải, tận độ quần sanh là nhiệm vụ của các bạn.

Cho nên, không nên lý luận thiên cơ này kia, kia nọ, khổ thêm thôi! Nắm cái gốc, cái chánh mà hành, mà tiến, mà độ, còn nắm không được cái gốc, cái chánh mà hành tiến thường độ chúng sanh, là một đại tội. **Ráng đi các bạn! Trở về với thanh tịnh và sáng suốt. Mà muốn được thanh tịnh và sáng suốt, thứ nhất phải tha thứ và thương yêu trước, nhiên hậu mới đạt tới thanh tịnh và sáng suốt.** Con em trong gia đình, vợ con, tất cả xung quanh hằng cứu giúp ta, chớ không phải ta cứu giúp họ. Nhớ câu này thì mới xây dựng được một biển yêu tại thế.

Ngày hôm nay là ngày thứ nhì, tất cả mọi

người vui và hưởng mùa xuân tốt đẹp. Tôi mong rằng các bạn phải ý thức được những gì tôi đã giảng và đã thuyết phục được các bạn, thỏ thẻ cùng các bạn. Chính bạn là tôi.

Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn./.

Thiền

THIÊN ĐỊNH NGÀY 31-12-88

*Sương mù bao phủ chốn thiền môn,
Gió lộng vi vu nhịp điệu ồn,
Thanh nhẹ tâm thần quên ngoại cảnh,
"Hai Không" tìm hiểu môi Càn Khôn.*

THIÊN CHUNG BA NGÀY XUÂN

*Đón Xuân được hưởng có ba ngày,
Nhất trí "HAI KHÔNG" tiến thật hay,
Mến cảnh an bình nơi tịnh cốc,
Ưa men đạo lý lúc thiền say,
Điễn lên trụ đỉnh hồn thơ thới,
Trực thoát ngoài thân sáng mặt mày,
Chuyển hóa ban ân Thầy phóng điện,
Cầu cho thế giới đặng duyên may./.*

THIÊN TẠI GIA

*Chẳng kể ngày đêm, chẳng kể giờ,
Thiền trong an tịnh, một niềm mơ,
Dững chí đạt thông tròn quả vị,
Tâm hồn thanh nhẹ tựa như tơ./.*

Liên-Hoa Ngô

Số Táo Muôn

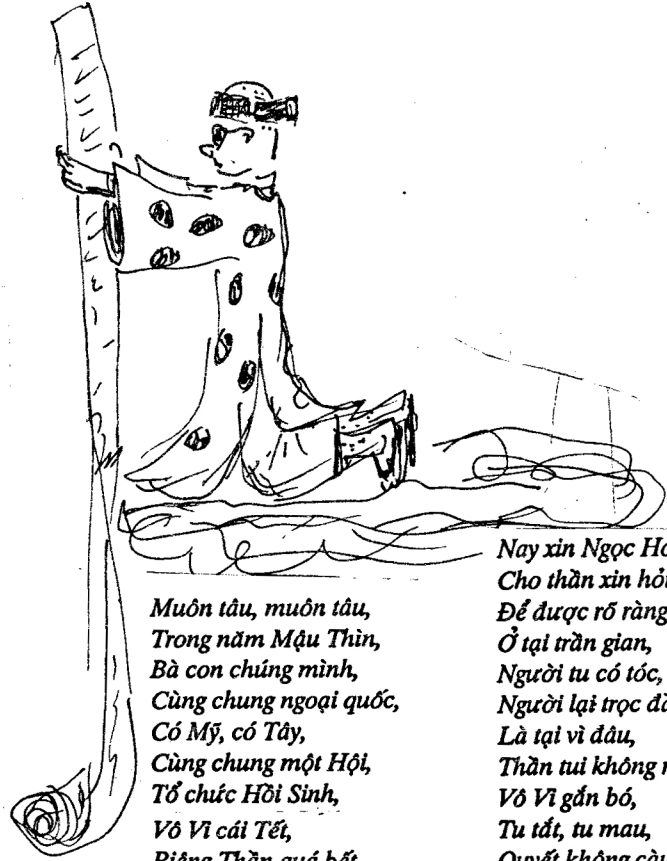
Muôn tâu Ngọc Hoàng,
Hăm ba tháng chạp,
Đúng lý phải về,
Chầu cho kịp lúc,
Nhưng vì lực đực,
Đời Đạo song tu,
Nên mới lu bu,
Về chầu quá trễ!
Thần tôi xin kể,
Lý lịch của thần,

Muôn tâu, muôn tâu,
Thần Táo Việt Nam,
Da vàng mũi tẹt,
Cũng là hạng bết,
Ở tại miền Nam,
Nhưng nhờ được làm,
Cờ hoa háng xướng,
Kể cũng sung sướng,
Được hăng đưa đi,
Chạy qua bên Mỹ,
Thần đã nghĩ kỹ,
Tâu hết lên Ngài,
Để có phui tay,
Lo bề tu học,
Không còn mê chấp,
Đại đột như xưa,

Muôn tâu Ngọc Hoàng,
Mười ba năm hơn,
Pasco trấn giữ,
Nhưng chuyện vui buồn,
Điểm đỏ, điểm đen,
Trái tai, gai mắt,
Ở tại trần gian,
Thần xin tâu rõ,
Mỗi năm đều có,
Buổi tiệc tái niên,
Để đỡ buồn phiền,
Cùng nhau ăn Tết,
Là chuyện không bết,
Thần tâu rõ ràng,
Dân ba bốn làng,
Bao nhiêu không rõ,
Khó ai gán bó,
Tạo hội Việt kiều,
Chỉ tại một điều,
Thần tui khó nói,
Nếu mà thần kể,
Mất hết chuyện vui,

Muôn tâu, muôn tâu,
Từ năm Nhâm Tuất,
Tổ chức đón xuân,
Thật là tung bừng,
Văn nghệ, văn gừng,
Dân làng lo hết,
Có vài chuyện bết,
Cho nên thần tui,
Rút lui về xứ,
Sáu năm trấn giữ,
Đám ớt giầy bầu,
Không còn lo rầu,
Rảnh rang tu luyện,
Giờ đây có chuyện,
Thần phải rờ tua,
Vô Vi làm táo,
Thần xin tâu tiếp,
Ấu là số kiếp,
Bất cứ một ai,
Cũng muốn mình tài,
Nên cứ buồn hoài,
Vi mình thua kém,
Đánh chém lẫn nhau,
Chỉ một chữ giàu,
Mà ai cũng khổ,
Thần xin chỉ chỗ,
Không khổ, không đau,
Mà cũng không giàu,
Biết rõ phận mình,
Do căn nơn quả,
Không còn mặc cả,
Đến sự giàu sang,
Sanh ra ganh tị,

Muôn tâu Ngọc Hoàng,
Thật là rất uống,
Mang tiếng Tiên Rồng,
Cháu Lạc, con Hồng,
Sao không suy nghĩ,
Mặc dù ở Mỹ,
Vẫn Việt Nam Mí,
Chia năm xẻ bảy,
Để cố bề gãy,
Hai chữ Tình Thương,
Thần xin chỉ đường,
Nếu ai không biết,
Thì đến Vô Vi,
Sẽ hết nghĩ suy,
Cứ lo tu học,

Muôn tâu, muôn tâu,
Trong năm Mậu Thìn,
Bà con chúng mình,
Cùng chung ngoại quốc,
Có Mỹ, có Tây,
Cùng chung một Hội,
Tổ chức Hồi Sinh,
Vô Vi cái Tết,
Riêng Thần quá bết,
Cứ lo việc nhà,
Chưa hề theo Đạo,
May nhờ đi đạo,
Ôlympia một vòng,
Nghe ngóng bên trong,
Rừng thông lại có,
Thiên Viện Nhấn Hòa,
Có một ông Cha,
Tài ba xuất chúng,
Chưa hề lúng túng,
Câu hỏi các con,
Đứa nào có ngon,
Cùng Cha đối đáp,

Muôn tâu Ngọc Hoàng,
Trên đây thần tâu,
Lúc thần còn tóc,
Nay thần đầu trọc,
Vi gặp Cha Hòa,
Cha không có la,
Nụ cười lại nở,
Một cái bắt tay,
Làm thần nhớ hoài,
Về nhà suy nghĩ,
Bàn luận thật kỹ,
Bỏ chức táo quân,
Để giữ quân bình,
Quyết tâm tu học,

Nay xin Ngọc Hoàng,
Cho thần xin hỏi,
Để được rõ ràng,
Ở tại trần gian,
Người tu có tóc,
Người lại trọc đầu,
Là tại vì đâu,
Thần tui không rõ,
Vô Vi gán bó,
Tu tốt, tu mau,
Quyết không cầu nhàu,
Tình thương trên hết,
Cha Trời sắp đặt,
Xuất hiện Vô Vi,
Chỉ rõ đường đi,
Cho mau kịp bến,
Thần tôi mới đến,
Hăm tám tháng June,
Thi đậu hay không,
Ngọc Hoàng phán xét,

Muôn tâu, muôn tâu,
Vi thần còn bận,
Duyên nợ vợ con,
Nhưng tâm không mòn,
Một lòng theo Đạo,
Cuối số thần tâu,
Ngọc Hoàng nghĩ lại,
Phê chuẩn cho thần,
Được làm bếp núc,
Cho Đạo Vô Vi,
Không đi nơi khác,

Cúi đầu bái biệt,
Kính chúc Ngọc Hoàng,
TÂM HẠNH BẰNG AN
Sửa sai con trẻ,
Làm điều mới mẻ,
Bỏ hết chuyện xưa,
Trở về Bến Giác./

Kính bút

Táo Bé Mười
Pasco, WA
18-1-89

LỄ KHÁNH THÀNH T/Đ TỨ THÔNG.

Houston, Texas

Sau một thời gian chấm dứt hoạt động, kể từ tháng 8/1988, Thiên Đường Tứ Thông do sự phát tâm của các bạn đạo Houston, với sự đóng góp của các bạn đạo Pearland, Austin, San Antonio, Dallas, Forthworth. Đây là Thiên Đường đầu tiên do các bạn đạo cùng đứng ra đóng góp mua đứt căn nhà này.

Thầy đã trở lại Houston, hai tháng sau lần viếng thăm bạn đạo vào tháng 11/1988, để khánh thành Thiên Đường Tứ Thông vào ngày 22-1-1989. Toàn thể bạn đạo tại Houston-Pearland và một số bạn đạo đến từ Austin, San Antonio, Dallas, Forthworth và Louisiana đã tham dự lễ thượng kính Vô Vi do Đức Thầy chủ tọa.

Trong phần ban huấn từ, Đức Thầy đã ban những lời dạy quý báu, ngắn gọn, nhưng rất chuẩn xác để bạn đạo dùng làm phương châm tu học và hành xử. Đức Thầy đã minh giải rất nhiều vấn đề: **"Giữ trật tự là thật sự thương yêu. Học phải hành thì mới có cơ hội tiến hóa. Quân bình là an vui, hạnh phúc. Tứ Thông là các nơi về đây tu học tiến hóa. Các nơi hướng về mới gọi là Tứ Thông. Người trụ trì phải thực hành đúng Mười Điều Tâm Niệm trong quy luật của Hội để đem lại sự thanh tịnh, để ảnh hưởng người kế tiếp được tu, phải trật tự, khiêm nhường, lễ độ, học hỏi, nhịn nhục, tu học, điều luyện..."**

Đức Thầy cũng đã tặng T/Đ Tứ Thông một máy TV và một cái bàn để TV, và các bạn đạo Dallas-Forthworth tặng một máy video. Có lẽ đây là cách nhấn nhủ hay nhất của Thầy và bạn đạo để giúp chúng ta hiểu được giá trị thật của hữu vi trên đường tu học tiến hóa vô cùng tận, trong ý nghĩa đời đạo song tu.

Buổi lễ đã chấm dứt trong bầu không khí thương yêu, vui vẻ, nét hân hoan hiện rõ trên gương mặt và lời nói của toàn thể bạn đạo tham dự buổi lễ.

Nguyễn Thành Lân
Houston, Texas

Bạn đạo tại Houston cùng các vùng phụ cận đang quy tụ về tham dự buổi lễ khánh thành Thiên Đường Tứ Thông.

Bạn đạo thanh tịnh hướng tâm lắng nghe những lời dạy dỗ từ ái của Đức Thầy

Ngoài những lời thuyết giảng và minh luận tràn đầy từ ái, đạo hạnh gửi đến bạn đạo, Đức Thầy còn tặng Thiên Đường Tứ Thông một cái máy Ti Vi và một cái bàn để kê Ti Vi. Bạn đạo tại Dallas, Forthworth bắt trúng ý và tặng Thiên Đường Tứ Thông một cái máy xem băng Video. Thật đủ bộ!

Xuân Về

*Xuân về chẳng có gì hơn,
Chúc cho huynh tỷ nhớ ơn CHA, THẦY.
Chúc cho tiến bộ dựng xây,
Chúc cho đoàn kết sum vầy tình thương.
Chúc cho trược chẳng vấn vương,
Chúc cho dũng chí trên đường về quê.
Chúc cho hòa ái bỏ mê,
Chúc cho tâm thức trở về hư không.
Chúc cho tất cả hòa đồng,
Chúc cho thường chuyển đả thông khắp mình.
Chúc cho tâm trí triết minh,
Chúc cho gạt bỏ thất tình trần gian.
Chúc cho biến động chóng tàn,
Chúc cho vững chí kết tràng tiến lên.
Ráng tu Bảng Hồ để tên,
Kỳ Long Hoa Hội dựng nên Thánh đời./*

Đỗ Thành Hy
Houston, Texas
Xuân Kỷ Tỵ 1989

Chiếc bánh tình thương của bạn đạo,
chia sẻ dịu ngọt của tình Ngời

Thiền tương Chanh Hoa

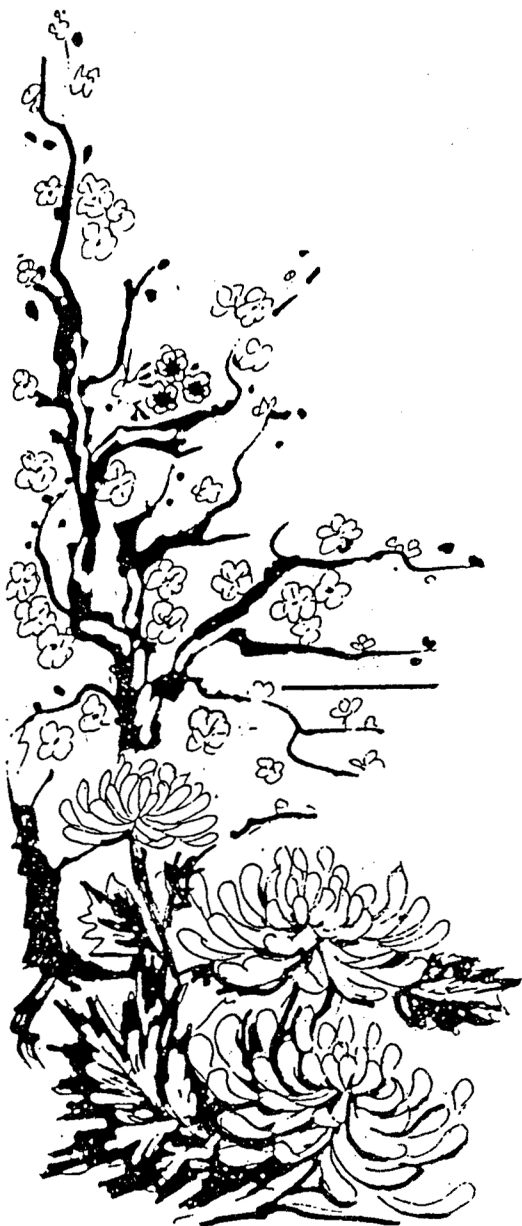
Thiền định qui nguyên đạt môi giếng,
Đường đi thanh tịnh sáng tâm yên,
Thanh thanh diệu diệu khai tâm thức,
Hòa tiến chơn hành vượt đạo xuyên.

Vượt xuyên thế cảnh u phiền,
Lui về thanh tịnh, tâm hiền đạt thông.
Khổ hành tiến tới góp công,
Dựng xây, xây dựng, khai vòng nở hoa.
Chơn tâm tự niệm Di Đà,
Ra vào thanh nhẹ, tự hòa hư không.
Thực hành một dạ, một lòng,
Vàng thau không lộn từ trong ra ngoài.
Tự mình khai triển thanh đài,
Về không, tự thức tiến hoài không ngưng.
Cùng chung huynh đệ khai tàng,
Hái hoa dâng Phật, tâm bừng sáng choang.
Chẳng còn kích động bàng hoàng,
Tâm lành thanh sạch, trấn an muôn loài.
Cần Khôn định luật an bài,
Tâm người nhện nhục, sửa sai chơn hồn.
Trở về nguyên lý sanh tồn,
Sống trong lẽ sống ác ôn tiêu trừ.
Tâm lành cảm thức vui cười,
Người người hoan lạc, người người an vui.
Biết mình tâm nguyện rèn trui,
Trở về thực chất, an vui đời đời./

LUONG SĨ HẰNG

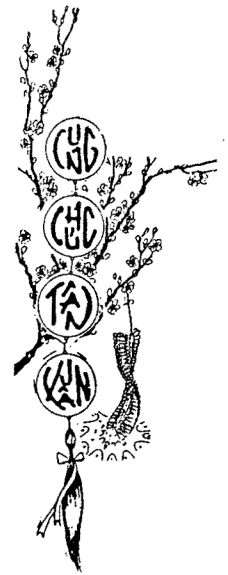
San Diego, giao thừa Xuân Kỷ Ty

5-2-1989

PHÓNG SỰ VỀ CUỘC VIẾNG THĂM CỦA ĐỨC THẦY TÁM TẠI T/Đ THANH HÒA, SAN DIEGO TRONG DỊP TẾT KỶ TỴ 1989

Bầu trời mấy hôm ấy bỗng nhiên đổ mưa nhiều, và mây đen kéo về phủ kín vòm trời San Diego, khiến lòng chúng tôi vui buồn lẫn lộn. Từ mấy hôm nay, có rất nhiều cú điện thoại từ các nơi, thi đua gọi về T/Đ Thanh Hòa không ngừng nghỉ, để sẵn đón tin tức về Đức Thầy.

Chiều thứ bảy, 4-2-89, bất chợt có một cú điện thoại thành linh gọi đến rước Đức Thầy. Lòng chúng tôi vô cùng vui sướng, quên đi những cú điện thoại "động tịnh" của vài ngày qua. Ngay sau khi nhận được tin đón Đức Thầy, ông chủ tiệm tạp hóa Trần Lý Thanh, tức là chủ T/Đ Thanh Hòa đã lập tức lấy chiếc xe chở hàng cũ kỹ của anh, và gắn thêm một chiếc ghế dã chiến trên xe để cho Thầy ngồi.

Đến ngày hôm sau, chúng tôi mới thông báo cho các bạn đạo địa phương đến chung vui ngày Tết cùng Đức Thầy, trong đó có phần văn nghệ, với những bài hát nóng hổi, được Đức Thầy đặt ra trong vài phút. Tất cả cùng nhau hát lên, gây truyền cảm cho tất cả bạn đạo tham dự. Có những cụ già đã đặt cọc trước với Đức Thầy, hẹn năm sau sẽ có ngày vui Xuân như thế này.

Một đêm trôi qua rất vui vẻ, mọi thắc mắc đã được giải quyết. Thầy Tám trong một bộ vest trắng, cà vạt đỏ, với nét mặt tươi trẻ, đã vui vẻ phúc đáp tất cả thắc mắc của các bạn đạo. Đức Thầy đã trực diện với những sự vô minh của các bạn đạo, giải tỏa mọi sự rắc rối trong nội tâm, và tất cả đều vui hòa, chan

chứa thương yêu.

Sáng mùng một, mọi người chúc Tết Đức Thầy, rồi anh chủ T/Đ lại cũng dùng chiếc xe "li mu din tối tân" của anh để chở Đức Thầy đến một địa điểm mà Đức Thầy chưa cho biết trước.

Tuy T/Đ Thanh Hòa thiếu phương tiện tốt đẹp của trường đời, nhưng dào dạt tình thương giữa các bạn đạo.

Nguyễn Hoàng

tường thuật từ T/Đ Thanh Hòa, San Diego

VUI XUÂN BÊN THẦY

*Xuân này Thầy đã về đây,
Tâm hồn thanh nhẹ, lâng lâng chào Thầy.
Chào trong tâm thức vui vầy,
Hồng ân Thầy đã ban đầy chúng con.
Chúng con quăn quít bên Thầy,
Trà ngon, bánh mứt, cùng Thầy hưởng Xuân.
Mùa Xuân vui vẻ, rộn ràng,
Đồng tâm hướng thượng tạ ơn Cha Trời.
Dù Cha không nói lời nào,
Trong tâm ghi khắc đời đời nhớ Cha.
Nam Mô tụng niệm âm thầm,
Âm ba vang dội, trấn an tâm hồn.
Dù cho cuộc sống dập dờn,
Âm thầm niệm Phật, lần hồi sẽ qua./*

Huỳnh Thị Đức
San Diego Tết Kỷ Tỵ 1989

Cần Kiền Kỳ Ty

Đầu năm Kỷ Ty tân niên tiến,
Giải quyết chơn tâm, giải nỗi phiền.
Thanh tịnh bèn lòng gieo ý Đạo,
Cảm minh thiên địa, pháp phân huyền.

Phân huyền tự thức triền miên,
Tâm linh cõi mở, giao duyên thế trần.
Cảm thông hiện diện góp phần,
Đó đây quy một lần lần tiến lên.
Cơ tầng căn bản đạo nền,
Quy y Phật Pháp tạo nên cơ Trời.
Thanh cao tự thức mở lời,
Thương Cha, quý Mẹ, lập đời tân dân.
Cần Khôn vũ trụ nghĩa ân,
Dù đời đen bạc, ta cần phải tu.
Dẹp phần đen tối giải mù,
Cơ Trời rõ rệt, dễ tu, dễ hòa.
Xác thân Cha Mẹ sanh ra,
Huyền vi trong đó, giữ hòa sửa tâm.
Quy hồi thiên tánh tự tâm,
Con đường thanh nhẹ, chẳng lờn, chẳng sai.
Luật sanh sanh hóa an bài,
Cha đã sắp đặt đời mai, sửa tâm.
Bước vào nguyên lý diệu thâm,
Tâm đường giải thoát siêu âm đạt hòa.
Một năm lập sẵn chơn đà,
Một năm sáng suốt tự hòa hư không./

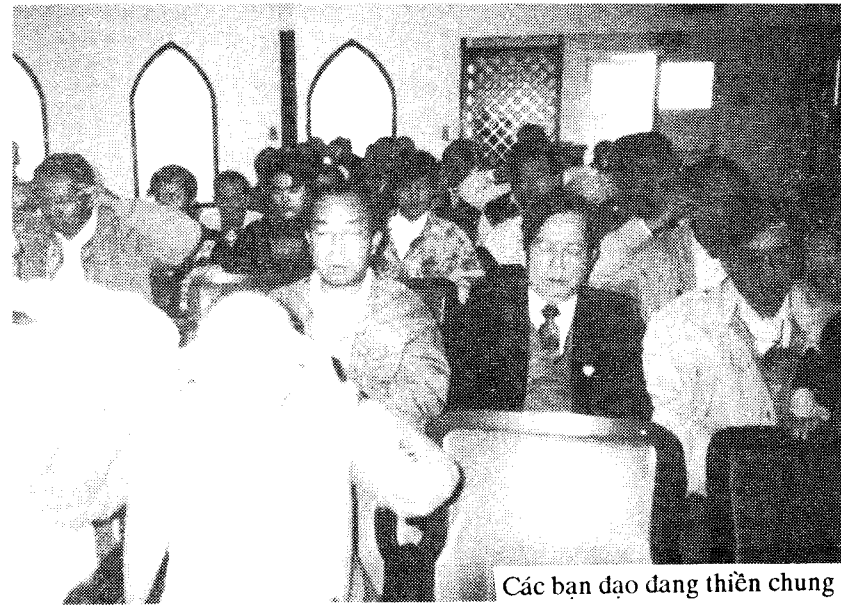
LUONG SĨ HẰNG

California, mừng một, tháng giêng, năm Kỷ Ty.

Hình ảnh
buổi sinh hoạt
của Đức Thầy
cùng bạn đạo
tại Nam California
ngày 12-2-1989

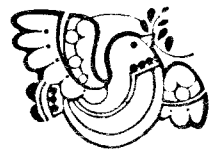
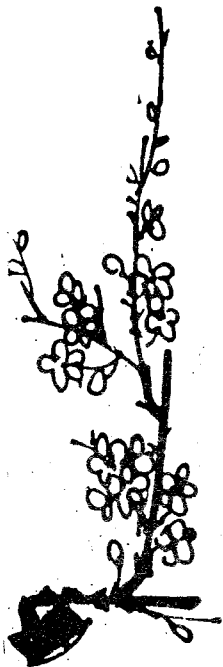
Đức Thầy ban huấn từ đầu Xuân

Các bạn đạo đang thiền chung trước khi Đức Thầy đến.

Đức Thầy chụp hình lưu niệm cùng một số bạn đạo trước cửa Nhà thờ Stanton.

HUẤN TỪ CỦA ĐỨC THẦY TẠI NHÀ THỜ STANTON TRONG BUỔI THĂM VIẾNG BẠN ĐẠO MIỀN NAM CALIFORNIA

ngày 12 tháng 2, năm 1989

Thành thật cảm ơn Ban Tổ Chức, anh Hội Trưởng và tất cả bạn đạo ở đây đã hướng tâm về thanh tịnh, càng ngày càng đông đảo huynh đệ tử muội, biết rằng ta phải làm một việc cho chính ta. Nếu ta không thanh tịnh, thì đời sẽ lồi cuốn. Nếu ta không thanh tịnh, thì chính ta là người đã lường gạt ta. Vì đó, ngày hôm nay, số người càng ngày càng gia tăng, bất chấp những sự tị hiềm, phê phán từ bên ngoài hay ở bên trong, nhưng mà chuyện hội tụ tâm linh đã có thật. Tại sao chúng ta thấy sự hội tụ tâm linh là có thật? Mọi người nao núng muốn về đâu? Muốn trở về sự an vui, hạnh phúc trong nội tâm.

Ngày hôm nay có sự hiện diện của tôi đến đây để thăm hỏi các bạn, nhân dịp sức khỏe tôi cũng được khôi phục, vui vẻ, tươi tắn, trực diện với các bạn, không khác là món quà đầu năm chúc phúc cho các bạn, sớm tu, sớm thanh tịnh, sớm trẻ trung, sớm tận hưởng hạnh phúc trong nội tâm. Không ai có thể khống chế sự quân bình trong nội thức của chúng ta. Nếu chúng ta vẫn giữ sự quân bình, thẳng hoa tu học. Đó là các bạn hướng về luật DẤN THÂN, HY SINH, ĐẠO ĐỨC.

Khi các bạn được quân bình là thừa thãi, và sau sự thừa thãi đó là các bạn vô quái ngại bất cứ nơi nào, mới thấy chúng ta giáng lâm

xuống thế gian là tạm, ngự trong cái tiểu thiên địa này, điều luyện ta, điều luyện phần chơn thức từ giờ phút khắc, từ tội, đủ thứ. Người tu càng cao, càng thấy mình ở thế gian đang bị giam trong một địa ngục trần gian là thể xác này. Có thể xác tằm tối vô cùng! Ăn miếng ăn, nhai miếng thịt, ác ôn mà không thấy hành động ác ôn của chính mình, chưa quán thông được. Cho nên, càng tu, các bạn càng thấy được một miếng nhai của các bạn là một bước hạnh tiến để độ tha. Khi mà bạn hiểu được qua những con điều luyện, hy sinh của vạn linh, vạn vật, và để cầu tiến trở về con người và tiến về con đường Tiên Phật bất khuất, thì lúc đó các bạn thấy sung sướng vô cùng. Tôi chấp nhận, tôi dự thi, tôi học thi, bất cứ hoàn cảnh nào. Sống cũng học hỏi, chết cũng học hỏi, không có cái gì hù hiếp được hết. Khả năng cuối cùng của tôi đang mang, tha thứ và thương yêu là khả năng cuối cùng của chính tôi. Mọi người chúng ta đều có khả năng đó. Chúng ta dư thừa của cải tại trần gian, Nhưng mà chúng ta chỉ thiếu thanh tịnh mà thôi! Nếu các bạn có của cải, cộng với sự thanh tịnh, đó là các bạn đem Đạo vào đời, hạnh phúc gia cang tốt đẹp. Tình người thể hiện trong nhà, một bước đi, một câu nói, một hành động, vui hòa, từ trong gia cang ra tới xã hội.

Ngày hôm nay, chúng ta tốt đẹp, vui lành, chúng ta sống trong giây phút bất ngờ, được

ra đến đây, được ở căn nhà thờ này, yên lành, bạn đạo hướng tâm về thanh tịnh, để hiểu rõ nguyên lý và khả năng sẵn có của chính mình. Chúng ta là một, đâu có hai, biết thương Ông Tám, thấy Ông Tám tội nghiệp, đi đây, đi đó. Ông đó khùng ư? Không! Ngày hôm nay, giờ phút này, các bạn kiểm điểm Ông Tám có khùng không? Ông Tám có thấu triệt tâm thức các bạn không? Ông Tám có thấy sự đau khổ của các bạn không? Ông Tám có thấy sự mong muốn của các bạn không? Sự đau khổ của các bạn ở đâu? Ngay cái thể xác tinh vi này, cấu trúc bởi siêu nhiên mà có, cả một hệ thống thần kinh thương yêu mang xuống thế gian, mà chưa thực hiện được. Đau khổ ở chỗ đó! Xác của ta, ta không quản lý được. Xác chúng ta, ta thiếu thanh tịnh để khai thác niềm tin sẵn có ở bên trong, và nhiệm vụ sẵn có ở bên trong là đến đây thực hiện yêu thương và tha thứ.

Cho nên, khi mà các bạn nhờ dòm lại các bạn, rồi thấy rõ chúng ta là một, không có khác nhau. Nên ngày hôm nay, chúng ta đi dần tới là một, cho nên huynh đệ tử muội luân hồi chung nhau trong căn phòng này. Tâm nó đón rước tôi, không phải! Tâm các bạn muốn tìm cái gì quý báu nhất trong cuộc đời các bạn, mà các bạn đã bỏ quên, đó là THANH TỊNH và SÁNG SUỐT. Khi các bạn đạt được thanh tịnh và sáng suốt, thì các bạn là một khối từ bi. Một khí giới tình thương vô tận, không bao giờ bị diệt. Chúng ta ra đây vốn vẹn chỉ có tâm linh, tình thương, xây dựng, cởi mở và chúng ta học hỏi đến nơi. Bài học sắp sẵn rồi, không một người nào có thể chối cãi định luật sanh, lão, bệnh, tử được. Khổ phải mang, hòa tan trong khổ, bước vào khổ, thực hiện khổ, mới được có cơ hội bước vào biên giới của Phật Pháp là thanh tịnh.

Ngày hôm nay, những vị bò lão đã thấy rằng, tôi khổ. Trước kia những vị bò lão tươi đẹp, có chồng, có con, lo cho đứa này, lo cho đứa kia, lo cho đứa nọ. Tới ngày nay vẫn chưa

có yên, khổ thật khổ. Càng khổ, nuôi nó lớn, nó bỏ, nó đi, còn một mình đó, mới tưởng tới Trời Phật. Nhân cái cơ hội đó, bước vào biên giới của Phật Pháp, thì phải buông bỏ, buông bỏ những sự tranh chấp của nội tâm, thể hiện chất từ bi sẵn có của chính mình, thì hoa sen mới nở rộ được.

Cho nên, tôi rất vui, về đây nhìn bao nhiêu người trực diện với tôi, trong cái tình thương xây dựng và đã tự mình trui luyện qua những cuốn băng, những lời giảng của tôi, trong đường lối thực hành, không có vá vúi, không có mượn kinh sách, không có mượn đường lối bất cứ của ai, nhưng mà thực chất đi đến đâu, nói đến đó. Mới nhận thức rõ chúng ta đang sống cũng học hỏi, và chết cũng tiếp tục học hỏi thì không có sanh tử luân hồi đối với những người Vô Vi. Tâm chúng ta biết được điều này, chúng ta mới thực hiện được TỬ BI. Nếu không biết được điều này, thì chúng ta còn ở trong mê chấp, phe này, nhóm nọ, kỳ thật, từ bi là trên hết.

Cho nên, các bạn thấy tôi nhịn nhục đủ cỡ, ai muốn làm gì thì làm, nhưng mà việc làm của tôi, tôi sẽ trình bày những sự thật của tôi đã đạt, và tôi đi đến đâu, nếu các bạn muốn học, thì cứ theo đó mà học, mà hành, cho tự mình thăng hoa, tự mình cởi mở, thì mới đạt được cái hạnh phúc trường tồn. **Tu phải lấy chơn tâm mà tu! Tu không phải là lấy lý thuyết đôi môi mà tu. Tu trong thực hành, dẫn thân trong mọi nơi.** Chúng ta đã dẫn thân rồi. Đây phải người tu Vô Vi mới dẫn thân. Ra đây vượt biên, ông đó đã dẫn thân rồi. Ông đi trên chiếc thuyền, không biết ngày mai, nhưng mà bất ngờ, ông đã đến được đất liền. Rồi ông tu, ông làm phước, ông làm điều lành, ông giúp đỡ mọi người, rồi bất ngờ ông ở Thiên Đàng làm sao! Ai nói trước ông không được lên Thiên Đàng. Cho nên người tu không được kỳ thị bất cứ người nào. Tâm người ta biết tu phước. Tâm người ta biết

thương yêu. Tâm người ta biết xây dựng. Và ta chỉ biết cái tâm là hồn nhiên vĩnh cửu, thì người đó là người Đạo. Cho nên nhiều bạn đã được thiên một tiếng, hai tiếng, đi kỳ thị người này, người nọ. Sai! Không đúng! Thiên để sửa mình nhanh hơn, nhưng mà hiểu được, thì chúng ta mới quý những người không thiên mà biết Đạo.

Cho nên, chúng ta là con người tu để trở về quân bình, để sống với cộng đồng, sống với tất cả, sống với mọi người, sống với mọi gia đình trong cái nguyên ý nhĩn nhục vô cùng, để xây dựng cho nhau. Vốn thực chất của người tị nạn Việt Nam ở khắp thế giới chỉ giữ có hai chữ nhĩn nhục là xây dựng cơ đồ tâm linh trở lại. Lúc đó, chúng ta mới có cơ hội về Quê Hương. Thiếu nhĩn nhục, không làm được cái gì. Tranh chấp, giới hạn, bệnh hoạn, đau khổ triền miên, ăn không ngon, ngủ không yên, làm được việc gì sanh loạn, làm cho xã hội bất an. Tội đó ai chịu? Chính hành giả phải chịu. Cho nên, chúng ta hiểu được rồi, chúng ta ra đây, chúng ta nhìn đủ thứ, đủ phương diện hết, vồn vẹn chỉ có tâm linh, giữ lấy tu mà thăng hoa. Tu để tiến. Tu để thực hiện, từ hồi nhỏ đến lớn, cha mẹ thương yêu cách nào, ta làm sao dùng lượng thương yêu đó để đem ra xã hội, quần chúng, sống trong nếp sống bình an, cởi mở và phát minh nhiều điều hay tốt cho nơn loại ở tương lai.

Cho nên, tôi thấy những người Vô Vi cố gắng tu, cố gắng lui về thanh tịnh, chắc chắn là một vật báu của xã hội ở tương lai.

Hôm nay, vui thay, và lành thay, tôi về đây được thăm bà con, thì cũng dành ra thì giờ để cho bà con, huynh đệ tĩ muội có những gì thắc mắc, mình lên đây trao đổi để tiếp tục học hỏi và cống hiến cho huynh đệ tĩ muội khắp năm châu đồng học với chúng ta.

Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn./.

LUONG SĨ HẰNG

BỒ CẦU TRẮNG

*Quê hương tôi,
Đầy bom đạn rơi,
Chan hòa nước mắt!
Lửa hận thù nung nấu tim sôi,
Trẻ thơ vang tiếng khóc,
Từng lữ người thất thểu nổi trôi,
Và cụ già tóc trắng,
Khóc rĩ trên xác con phơi,
Bên lề gạch vụn,
Và phố phường đổ nát,
Cũng như nát cả tim tôi,*

*Rồi bỗng một hôm...
Giữa vùng trời điêu tàn chinh chiến,
Giữa đồng ruộng khô cằn đói khát cơm ôi,
Chim bồ câu trắng trên vai Thầy,
Làm dịu máu sục sôi,
Soi đuốc thiêng bập bùng ánh lửa,
Nguồn yêu thương nở trên bờ môi,
Thầy đem lại nụ cười,
Một tâm thức hòa bình,
Cùng một giọng sữa mát,
Tìm yêu ngập tràn hy vọng,
Để chuỗi ngày rạn nứt phai phôi,
Tâm từ đại lượng,
N như hoa sen ngát nở,
Sáng rực tựa sao trời,
Ngài bắc nhịp cầu siêu viển,
Cho những vị CHA :
Kim Thân, Nhẫn Hòa...
Giảng pháp cao siêu vời vợi!
Và môi trường sinh động nơi nơi,
Cùng một lữ con tản mác,
Được tìm lại MẸ CHA,
Cát tiếng khóc từ thuở nằm nôi,
Từ đây...
Trong bóng đêm tỏa vùng ánh sáng,
Lên sắc thắm một tâm hồn nổi trôi,
THẦY tôi,
Đẹp tựa hoa cười,
Vui như Hội Tết,
Hiền hòa như tình Mẹ,
Chúng con tri ân THẦY,
Cùng CHA MẸ,
Với niềm tin yêu chan chứa,
Nở trong tim,
Và thắm cả hồn Xuân./.*

TẾT MỪNG TUỔI HAI CHA

Cha đã khoẻ, con ngồi thiền thấy đỡ,
Không bồn chồn, lo lắng nữa Cha ơi!
Lâng lâng như bay bổng, như chơi vui,
Thấy thật khoẻ khi xả thiền hơn tiếng,
Chẳng bóp tay chân, cũng không làm biếng,
Hể đến giờ thức dậy, hướng về Cha,
Siêng năng lắm, con chẳng dám lơ là,
Cha được khoẻ là tâm hồn con khoẻ,
Chúc hai Cha lúc nào cũng vui vẻ,
Bớt bận tâm lo lắng đảm con khờ,
Thưa từ nay, chúng con hết nghi ngờ,
Thương nhau lắm, có nhiều thay đổi mới,
Đã đoàn kết, chúng con nguyện tiến tới,
Cha đã khen trật tự nhất Houston rồi,
Chúng con phải cố gắng lo vun bồi,
Cho hơn nữa để vừa lòng Từ Phụ,
Tết Kỷ Ty, con xin dâng vài chữ,
Để tỏ lòng luôn nhớ đến hai Cha,
Học nơi Cha tánh quảng đại, thứ tha,
Thương vạn vật, chúng sanh toàn thế giới,
Bỏ tất cả để hoàn toàn đổi mới,
Không tranh dành, không ham mê vật chất,
Không lọc lừa, lòng phải luôn chân thật,
Đã làm sai, thấy lỗi cố trau giồi,
Tránh tái phạm, con xin giữ đúng lời,
Như Cha bảo những lỗi lầm mắc phải,
Học cả sai, chẳng có gì e ngại,
Càng đi mau, khi thấy lỗi rành rành,
Phải sửa đổi thì sẽ được tiến nhanh,
Đấy Cha bảo lâu mau tùy hiểu biết,
Rõ ngọn ngành là phải tùy sự việc,
Nói ít đi, nên áp dụng thực hành,
Đó quan trọng, vấn đề Cha nhắc quanh,
Đừng thị phi, tránh đi là bớt hại,
Gánh trực vào, việc tu thêm trở ngại,
Nhớ lời Cha, con cố gắng dũa mài,
Lo cắt bỏ những gì đã thấy sai,
Luôn luôn nhớ, dặn lòng không tái phạm,
Có gì đâu, cuộc đời là giả tạm!
Đem được gì, khi thác cũng tay không,
Vậy bon chen chi nữa cho bận lòng,
Cha cho biết năm nay nhiều biến động,
Thanh tịnh đi, để bộ đầu thả lỏng,

Hướng thượng là cộng hưởng giúp Cha an,
Cha đã nói mọi việc thật rõ ràng,
Xin tất cả ngồi thiền lo hướng thượng,
Nghĩ đến Cha là thấy lòng sung sướng,
Nhớ Cha, thì mình phải cố gắng tu,
Và được gặp, Long Vân đã dự trừ,
Cha sẽ đến cho mọi người đỡ nhớ!

Kính bái
Đình Văn Tơ
Houston, Texas
31-1-89

SAU BUỔI THIỀN NGÀY 1-1-1989

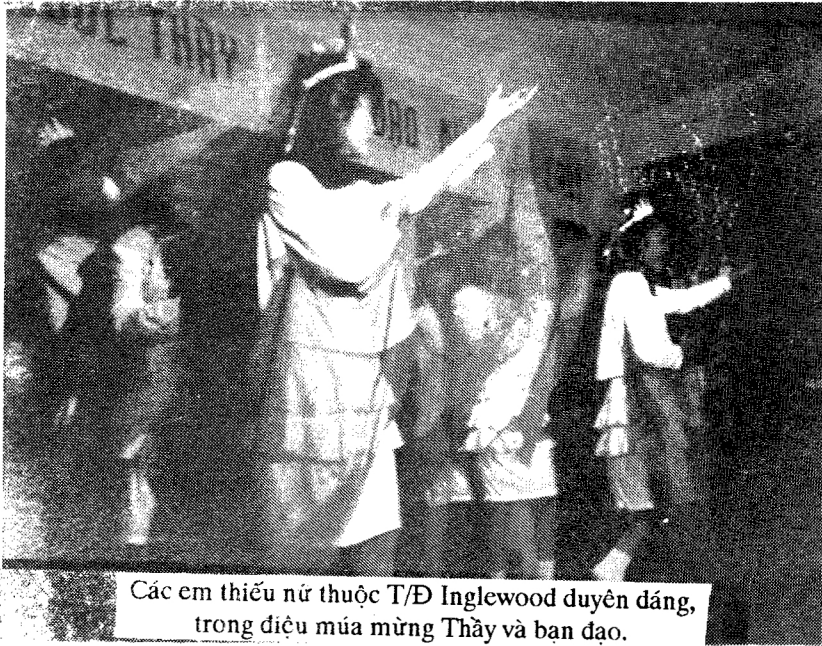
Phước điền Thầy cấy trong tâm,
Phước duyên con lãnh, âm thầm tiến tu.
Ơn Thầy khai sáng khởi mù,
Tâm tâm, niệm niệm an du tháng ngày.
Đạo đời con vẫn trả vay,
Giữ tâm thanh tịnh, lòng ngay thảo hiền.
Thương cho nhân loại triển miên,
Đắm chìm biển ái, giữ tiền khư khư.
Biết bao tật xấu, thói hư,
Nói làm sao để âm dư đến Trời.
Nào già, nào trẻ khơi khơi,
Mãi lo thụ hưởng là mỗi khổ đau.
Sao không hành đạo nhiệm mầu?
Hồi tâm thức tỉnh, đôi đầu Thiên Cơ.
Nghiệp gieo từng phút, từng giờ,
Nếu không biết giải, bơ vơ có ngày.
Ví bằng cứ mãi mê say,
Như cành lá úa trôi ngay giữa giòng.
Trách Trời thân phận long đong,
Vô tình nào biết tự còng lấy thân.
Tiên trách kỷ, hậu trách nhân,
Tâm thân phiêu bạt đất gàn, Trời xa.
Sao còn ham mãi ta bà?
Quên về Nguồn Cội Mẹ Cha mong chờ.
Hồi chuông cảnh tỉnh người khờ,
Giống lên một tiếng là Cơ cuối cùng./

Liên-Hoa Ngô

Hình ảnh
buổi sinh hoạt
của Đức Thầy
cùng bạn đạo
tại Nam California
ngày 19-2-1989

Giọng nói hùng mạnh, nhưng tràn đầy từ ái
của Đức Thầy gieo niềm vui trong lòng bạn đạo

Các em thiếu nữ thuộc T/Đ Inglewood duyên dáng,
trong điệu múa mừng Thầy và bạn đạo.

Đức Thầy thưởng thức văn nghệ Vô Vi do
bạn đạo cùng thân hữu trình diễn

Tạ Thái với bài "Yêu", thơ của Thầy,
phổ nhạc điệu New Wave

Tiếng sáo của anh Trần Đại Hiền
qua bài "Thiên thai"

B/d Bích đang diễn đạt tâm nguyện: "Chúng ta
những Chiến sĩ Tinh Thương và Đạo Đức của T/Đ"

Bác Nguyễn Phú Ninh trong bộ y phục cổ truyền Việt Nam, đang ngâm bài thơ của Thầy Tám "Xuân Trời".

Trước khi chấm dứt chương trình văn nghệ, các bạn đạo mời Đức Thầy lên cùng hát bài "Ô Hê".

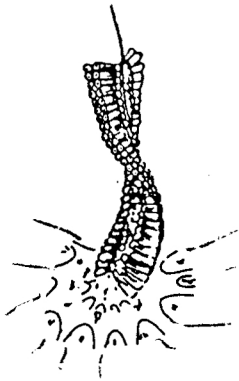
Giọng ca ấm áp của anh Lý Tuấn Hy qua bài "Lòng Mẹ"

Sau giờ sinh hoạt tại Nhà Thờ Stanton, Đức Thầy Tám đã ghé lại thăm cơ sở ấn loát Nhà In Vô Vi. Tại đây, Đức Thầy đã thăm hỏi một số bạn đạo lão niên và được anh Quản Lý Nhà In Vô Vi quan sát những máy móc đã góp phần đáng kể trong công tác phổ biến Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Đức Thầy cùng bạn đạo chụp hình lưu niệm trước Nhà In Vô Vi

HUẤN TỪ CỦA ĐỨC THẦY TẠI NHÀ THỜ STANTON

ngày Chủ Nhật 19 tháng 2, năm 1989

Pháo nổ từ trong tâm nổ ra của đầu Xuân. (Đến đây, Thầy vỗ tay, và tất cả các bạn đạo cùng vỗ tay theo, đồn tan như pháo tết)

Niềm vui tin yêu, thực chất của người Việt Nam, nghèo. Tôi nhớ hồi nhỏ tôi nghèo, nhưng tôi cũng kiếm tiền mua pháo đốt trong ba ngày xuân. Cho nên, tâm chúng ta luôn luôn biết rằng những ngày xuân là ngày gì? Là ngày tưởng nhớ ông bà, cha mẹ, tưởng nhớ cửu huyền thất tổ. Tiên học lễ, hậu học văn. Cuối năm lo dọn dẹp nhà cửa sạch sẽ. Đầu năm lo cúng bái ông bà, trật tự. Chúng ta đã học trật tự từ thuở bé. Ngày nay, chúng ta xa quê hương, thậm chí nhiều người không biết ăn tết, quên đi trật tự của quê nhà. Nhưng mà trật tự của quê nhà là Đạo, thật sự là Đạo. Chúng ta sanh ra ở Việt Nam, thì người nào cũng biết Đạo ông bà, cúng bái, thờ phượng. Thờ phượng những gì? Thờ phượng những ông bà quá cố, nhưng mà vẫn còn sống. Quỳ lạy để làm gì? Cầu xin sự phù hộ của ông bà, nghĩa là ông bà chứng minh ông bà vẫn còn sống. Nên văn minh đó, chúng ta đã có. Ngày nay, chúng ta bước qua thế giới Âu Mỹ, chúng ta thấy xa lạ, thấy họ không nghĩ tới ông bà họ, họ muốn làm gì thì làm. Cho nên, nhiều cặp vợ chồng không sống bền với nhau được. Có người kết hôn năm, bảy lần, rồi cuộc đời họ sẽ ra sao? Khổ vẫn hoàn khổ. Và tới giờ phút lâm chung, không có an toàn.

Chúng ta đã học cái trật tự đạo đức từ quê nhà, nề nếp sống của người Việt Nam trong trật tự. Chúng ta có thời hòa bình, ăn tết, đốt pháo, vui tươi. Một năm không dám xài, mà để dành đốt pháo, để chi? Đầu năm đốt pháo để đón ông bà và đuổi tà ra khỏi xứ. Đó là ý niệm của người tu. Người Việt Nam đã có cái căn bản đó rồi.

Cho nên, ngày hôm nay, chúng ta ra đây, chúng ta nắm được cái pháp để tu. Soi hồn, pháp luân, thiên định : ngày nào các bạn cũng đốt pháo, lấy nguyên khí của càn khôn vũ trụ, châm đốt cái hương đăng, lửa lòng của các bạn càng ngày càng bùng sáng ra, để đuổi tà khí ngoại xâm, để dẹp bỏ tất cả những sự thị phi có thể làm tai hại tâm thân của hành giả tại thế. Cho nên, cái phương pháp soi hồn, pháp luân, thiên định là nó khai thông tới ba giới, mà ngày nào cũng tiến tới chỗ mới. Cho nên, nhiều bạn đạo đã bắt được luồng điển ngay trung tim bộ đầu rồi, thì viết bài vở rất hay. Nhưng rồi bài này viết rồi cũng chê, bài nọ viết rồi cũng chê, luôn luôn ra những bài mới.

Tại sao đầu óc của các bạn được nhẹ như thế đó, vì các bạn hưởng thượng trên đường giải thoát, chấn động hòa hợp với vũ trụ và vượt qua khỏi vũ trụ, thì thi thơ đối với các bạn không có khó khăn, đó là nằm trong trật tự rồi. Người viết là người học trước, là người được mở trí trước, mới cảm thấy rằng tu bằng trí, bằng ý, mới có ngày đắc đạo. Tu bằng lý luận, thì không bao giờ đắc đạo. Trí ý

mới trở về siêu giác thanh tịnh.

Cho nên, tôi khuyên các bạn niệm Phật bằng ý, không phải bằng lời, nhưng mà tôi phải đọc ra cái đó để cho các bạn nghe và dụng ý niệm Phật. Tu bằng trí, bằng ý, thì các bạn mới thăng hoa, giải thoát dễ dãi.

Cho nên, ở đời tạm bợ, những chuyện gì vui một chút rồi trở lại buồn, là tại vì trí ý không có gom tụ. Khi trí ý gom tụ được rồi, quy nhứt được rồi, thì chúng ta đâu có buồn, đâu có nhớ nhung, đâu có khổ tâm nữa. Nơi nào cũng là nơi phát triển, nơi nào cũng là nơi học hỏi, tùy duyên trợ hành. Không có nơi nào là nơi không quý cả, kể cả hạt cát cũng quý, cọng cỏ cũng quý, nếu chúng ta biết sử dụng chơn tâm của chính chúng ta, thì ở đâu, chúng ta cũng có thể hòa cảm, thăng hoa trong thanh tịnh và hỗ trợ bất cứ nơi nào.

Cho nên, "nhân thân nan đắc, pháp nan ngộ", các bạn có xác thân, và có pháp nữa, thì chỉ thiếu hành. Mọi người hành đều, thì tự nhiên mọi người quy nguyên về một tần số, hòa hợp, đoàn kết rõ rệt, đâu có ai nghi kỵ ai. Con người không hòa hợp là người nghi kỵ, mà ta không nghi kỵ, tức nhiên là hòa hợp. Cho nên, cuộc sống thoải mái, và phát tâm rõ rệt. Làm việc gì cũng là việc cho chung, không phải việc cho cá nhân. Một cử, một động của các bạn ở thế gian này là của chung, không phải cá nhân đâu! Cá nhân không làm được cái gì. Ông đó tự tử chết, nhưng mà cả làng, cả xóm, người ta cũng ăn năn, người ta xem xét người đó tự tử chết thế nào? Vì ngu muội, vì quên luật Trời, chối cãi cái định luật của siêu nhiên và phản bội cộng đồng, mới đi ra tự tử, thì tự nhiên con người cũng có thể xét tội, chứ không phải đợi Thượng Đế xét. Rất rõ rệt, ngày hôm nay chúng ta có cái xác ấm no, và sự ấm no là tràn đầy sự hy sinh trong cái hạnh bồ tát để kết duyên trong cái cơ tạng này cho chúng ta được ấm no, hãnh diện đi đứng để học Đạo, chứ không phải để phung

phí. Nhiều người nói tôi có sức mạnh, tôi đi chơi bời, tôi đi nhảy đầm, là những người đi phung phí, tự sát hại mình mà không hay. Còn những người tu Đạo, có chút ấm no, tưởng niệm đến những vị đã hy sinh. Tại sao họ lại đặt nền tảng của sự hy sinh đó. Kiếp trước họ hung ác, họ làm điều sai quấy, ngày nay, họ không biết lấy cái gì hơn để chuộc tội. Họ làm con bò để chuộc tội, họ làm con thú để chuộc tội. Họ hy sinh tất cả thân mạng, để họ có cơ duyên sống lại với những người từ kiếp trước mà họ đã ác hại, bây giờ họ phải chung sống hòa bình với họ. Đó là luật của siêu nhiên.

Cho nên, người thường không tu thì đâu có hiểu, cho rằng con thú là con gà, cọng cỏ là vô tri, tôi ăn cho tôi sướng. Ăn rồi bạn đem đi đâu? Một giọt nước cũng trả lại, một hạt cơm cũng trả lại, rồi bữa sau, tại sao nó lại sinh tồn? Bạn giết nó, thì tại sao nó còn? Bạn đã thấy luật chưa? Hóa hóa, sanh sanh, không ngừng nghỉ, tiến hoá, xây dựng, hỗ trợ. Xây dựng cái gì? Xây dựng cho tâm linh tiến hoá. Tất cả tâm linh là đứng đầu mọi sự việc. Ngày hôm nay các bạn có tâm linh không? Tất cả đều có tâm linh. Chúng ta có phương pháp khứ trước lưu thanh để quy hồi tâm linh, quân bình thăng hoa, ổn định trong cái nguyên lý giải thoát rõ ràng.

Cho nên, ta nên nắm đó mà đi! Giữ đó mà tiến! Chớ đừng có nên mê tín, dị đoan, nghe những lời thị phi nặng nhẹ hù hiếp, mà sợ, không có gì đáng sợ, chỉ sợ tâm ta không thật với chính ta mà thôi. Nếu tâm ta thật là tâm Phật. Tâm ta gian dối là tâm ma, các bạn cứ nghĩ như vậy thì đường nào các bạn đi cũng thông suốt. Tâm các bạn thật, đừng có dấu diếm, tôi như vậy, gặp như vậy, có ai cứu không? Tự nhiên có người tới giúp bạn. Bạn đừng có gian dối, mà gian dối là bạn tự gạt bạn, rồi tự hành bạn, phạt bạn chớ không có Trời Phật nào phạt cả.

Cho nên, cái luật quân bình của vũ trụ đã an bài trong khối thần kinh, khối óc của các

bạn. Các bạn không chạy đi đâu được hết! Chính bạn làm tội, thì bạn phải khai tội và tự thức, tự tu, tự tiến, chắc chắn nó như vậy. Nhìn vào bạn, bạn thấy bạn đã tạo nhiều tội chồng chất làm cho bạn suy luy, thần kinh bất ổn, chính bạn mà thôi, không có người khác. Hiểu được như vậy, chúng ta mới hiểu cái giá trị phải tự tu, tự tiến. Muốn tu thì phải sửa, và sửa thì phải hành. Mà sửa rồi không hành thì cũng như không.

Cho nên, ngày hôm nay, các bạn, may thay và lành thay, đã có pháp, và trong bạn đạo tu cũng phát triển được nhiều pháp, nhiều đường lối để chỉ cho tùy duyên của mọi người mà học, mà hành. Người nào thích học pháp nào cứ học. Vô Vi là đa diện, nhưng mà rốt cuộc cũng phải trở về Vô Vi, vì trở về cái chơn không mới được thăng hoa qua cái cõi siêu giác ở kỳ tới.

Cho nên, rồi đây, tới năm hai ngàn, sẽ có nhiều chuyện sằng sẩy. Cả xứ Việt Nam đã bị sằng sẩy, chúng ta thấy rõ chưa? Người nào cũng lo làm ăn để tới già hưởng. Bây giờ sằng sẩy, không còn đồng xu trong tay, đành bỏ ra đi. Ra đây lập cơ nghiệp, muốn để tôi sống để đến già này kia. Đừng nghĩ tới vấn đề đó! Các bạn tới đây, các bạn phải nghĩ đến phần hồn. Phần hồn của các bạn là vĩnh cửu, bất diệt, mà nếu không vun bồi, không nung nấu con đường đó, là tự tạo sự bê trễ cho chính mình. Tới giờ phút lâm chung, không biết đường đi, của cải nó không dẫn bạn đi được, nhà cửa nó không dẫn bạn đi được, thế lực không dẫn bạn đi được. Tâm thức các bạn tu ngay bây giờ là bạn tự đi và chắc chắn bạn có đường đi! Khoa học huyền bí rờ được, mó được, thực hành thấy được rõ rệt, không có dị đoan, không có mê tín. Còn những người mê chấp, son son, thép vàng lời văn của Phật, lời văn của Chúa, lời văn của người hành đạo. Nói thật hay, tô điểm thật hay, dịch giải thật hay, nhưng mà chính hành giả không hành, cũng là chước lấy sự thất bại trong giờ phút cuối cùng.

Cho nên, phải hành, phải tìm ra một kỹ thuật bất cứ đạo cũng phải thực hành để đi tới. Chúa nói như vậy, ta phải hành đúng như vậy, không sai. Ta đừng dịch sai và hành sai, tự hại lấy mình. Phật nói như vậy, ta phải hiểu cho đúng lời nói của Ngài và hành đúng như vậy. Chúng ta xem quá khứ của Chúa, Phật, mang xác người, qua bao nhiêu sự thử thách đau khổ, mới đạt đến sự quân bình và thanh tịnh, giảng giải cho chúng sanh. Cát tiếng lên, mọi người theo một bên để nghe, ở thật xa cũng tìm tới để nghe, để hiểu, để hiểu cái nguyên lý sanh tồn, và tìm tòi cái sự hạnh phúc trong hành động của chính mình.

Cho nên, nhiều người tu nói Phật lý hay lắm, cứ theo cái lý hay thôi, mà không thấy cái khổ hành của ông Phật, và chính ta cũng phải nhìn thẳng vào cái khổ hành của ông Phật đã lập hạnh và tu tiến thì chúng ta mới bằng lòng đi vào con đường đó. Qua khỏi con đường đó, chúng ta mới đạt được hạnh phúc. Thấy Chúa cũng vậy. Vô quái ngại, đi đây, đi đó giảng pháp, tới ngày người ta hành hạ, Chúa cũng vẫn vui, vì sự sanh tồn của tâm linh không bao giờ bị diệt. Con người sống vì giả ảo, thế lực tạm bợ mà thôi. Ngài chỉ nhìn và cười không làm gì hơn, nhưng mà vẫn trở lại, trở lại mãi mãi vì hồn Ngài đâu có chết, và hồn của chúng sanh không chết, hồn chúng sanh hướng về Chúa thì hồn của chúng sanh mới là có chỗ cho Chúa ngự, Chúa giảng, Chúa độ. Hồn chúng sanh hướng về Phật, thì Phật mới có cơ duyên đến và đánh thức tâm thức của hành giả. Còn hành giả không hành, dụng lý, cũng như là bán thuốc dán Sơn Đông quảng cáo rồi làm gì? Tâm không mở, Phật cũng không độ được, Chúa cũng không giúp được.

Cho nên, phải hiểu chơn lý là sự thật, phải nhìn thẳng vào sự thật và trong thực hành để tìm tòi ra một kho vàng quý báu vô cùng, mà luôn luôn các Ngài có hiện diện trên mặt đất này qua những chơn tâm. Nhưng mà người phàm không thấy, chờ hoài, chờ Chúa đến, chờ Phật đến. Chờ đến chừng

nào? Tàn lụn biết bao nhiêu xác ròi, chờ được cái gì? Mà những người đã thực hành, đã thấy được, trở về với trật tự quân bình, thấy được, hội nhập được, học được một cái hạnh từ bi, hùng dũng rõ ràng. Khi các bạn hiểu tới cái giai đoạn này và hành tới giai đoạn này, các bạn thấy con người quý quá, rất quý! Cho nên, gần đây, tôi giảng hoài. Tôi nói không có một người nào có thể chế được chúng ta ra. Cho bạc tỉ đi nữa, cũng không chế được, thì chúng ta mới thanh tịnh nhìn lại sự quý báu này mà đào sâu sự quý báu này để tìm ra hạt kim cương sẵn có trong nội thức của chính chúng ta, không bao giờ bị lụn bại nữa, không bao giờ bị ai phỉnh phờ nữa. Ta là chủ của một thể xác, liên hệ với vũ trụ, thực hành trật tự, và sống trong nhân hạ, vui tươi, hòa hợp với tất cả.

Cho nên, càng ngày càng tu, tôi càng tìm được. Càng tìm được những gì, tôi lại cố gắng hiển ra cho các bạn. Rồi đây các bạn thực hành, rồi các bạn sẽ cố gắng hiển cho những người kế tiếp. Thì mọi người chúng ta đều làm như vậy, thì một cuộc khai hoá tâm linh sẽ khai triển rất nhanh trong rừng người tại thế, và biến rừng người này trở nên một thiên đàng nhẹ nhàng, vui tươi, tin cậy lẫn nhau, không mê chấp, vui hoà, sống sung túc và không có thiếu thốn.

Hôm nay cũng như là ngày rằm tháng giêng, chúng tôi có duyên được gặp các bạn và chúng ta vui, được phân tách một chút trên đường đi của tâm linh, và tìm hiểu cơ năng sẵn có của mọi người và để cho mọi người thức tâm giữ lấy khả năng thanh tịnh sẵn có của chính mình, và để khai thác mình ra, học hỏi tới vô cùng tận, không bị lường gạt, và chính ta không tiếp tục gạt ta nữa. Vì mê tín dị đoan mà tự gạt. Không nên đặt vấn đề mê tín dị đoan mà thực hành để tìm kết quả rồi ngồi lại với nhau, xây dựng, tìm hiểu cái óc con người là vô cùng, không phải nói là ông

kia giỏi mà tôi không làm được. Tất cả đều ngồi lại nghiên cứu thì có cách giúp đỡ cho nhau.

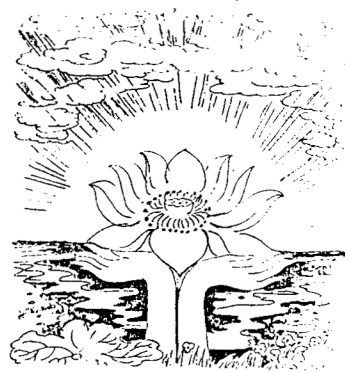
Chúng ta biết có Trời, có Phật, có kẻ đi trước, người đi sau, mà chúng ta biết ngồi chung hợp, bàn cãi, tìm cái phương pháp thì tự nhiên nó sẽ đi đến tốt. Mà chúng ta chưa bàn, chỉ đoán, kỳ thị, cống cao ngạo mạn trong một xó tối mà thôi, không có phát triển được.

Cho nên, bao nhiêu ngày tôi đã thuyết giảng, và những ngày giờ mà các bạn đã chung sống trong cái tâm thức của các bạn hướng về tôi, tôi cũng biết. Chúng ta đã thốn thức rất nhiều, thương yêu trong tình xây dựng.

Hôm nay là ngày đầu năm, chúng ta phải nguyện thực hành, trở về với trật tự của chính mình, không có phiền ai hết. Phương pháp này là trở về với trật tự của chính mình, rồi thật sự cố gắng hiển cho chung.

Tôi mong rằng các bạn nên ý thức cái chuyện rất đơn giản, chỉ đuổi được con ma làm biếng ra khỏi lãnh vực tư tưởng của các bạn là thành Đạo, không có gì khó khăn. Đừng nghe người ta biện nhiều chuyện, rốt cuộc không đi đến đâu! Chỉ có con ma lười biếng thôi! Con ma lười biếng ra khỏi lãnh vực tư tưởng của các bạn là giải quyết được mọi sự việc. Khứ trước lưu thanh, tức là thành Đạo.

Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn. Tiếp tục có gì thắc mắc lên đây trao đổi./.

PHÓNG SỰ VỀ HAI BUỔI THUYẾT GIẢNG CỦA ĐỨC THẦY TÁM tại nhà thờ Stanton lần thứ nhất : sáng Chủ Nhật ngày 12-2-1989 lần thứ nhì : sáng Chủ Nhật ngày 19-2-1989

Yên Hà

Mấy hôm nay, trời đất chuyển mùa, mưa rá rích suốt ngày, những thân cây ngả nghiêng, run rẩy theo từng cơn gió lốc thật vô tình, thật lạnh đậm thổi đến ào ạt như vũ bão. Một màu xám ảm đạm bao trùm vùng trời Orange County, thuộc miền Nam California này.

Sáng hôm nay, ngày thứ sáu mùng mười, tháng hai, năm 1989, tôi đã ngạc nhiên, thích thú, khi nhìn thấy những tia nắng vàng ấm áp, đang chan hòa khắp ngàn cây, nội cỏ. Chỉ trong phút chốc, tôi đã quên ngay những ngày lạnh lẽo, mưa dầm, gió bắc vừa qua.

Ánh nắng hiền dịu, ấm áp hiếm có này đang chiếu xuống bao phủ lấy tôi, như vòng tay thương yêu vô cùng tận của người mẹ hiền đang nâng niu, trìu mến đàn con trẻ. Một niềm vui rộn rã dâng lên trong lòng, tôi chợt nghĩ đến vị Thầy kính yêu, hiện đang bôn ba khắp nơi trên thế giới để cứu độ chúng sanh. Có lẽ hôm nay Trời Đất đang hân hoan, reo vui chào đón Đức Thầy chăng? Máy ngày nay, bạn đạo miền Nam California này xôn xao, nôn nóng mong đợi Thầy đến, sau hơn một năm vắng bóng, kể từ các khóa học vào tháng 10/1987 tại Thiên Viện Vĩ Kiên dưới sự chủ toạ của Đức Thầy và của Cha Nhân Hòa.

Trực giác của tôi quả không sai! Chiều nay, Đức Thầy đã đến vùng Orange County để chuẩn bị cho hai buổi gặp gỡ trong tình Cha con chất ngất đầy yêu, tràn đầy thương nhớ vào cuối tuần này.

Sáng Chủ Nhật, ngày 12-2-1989, ánh nắng chan hòa chiếu xuống, tỏa rạng khắp nơi, một bầu không khí ngời sáng thương yêu

đang bao trùm khu nhà thờ Stanton, miền Nam California này. Từ 9 giờ sáng, khoảng 250 bạn đạo đã đến ngồi đầy kín bốn hàng ghế trong nhà thờ Stanton, những người đến sau đã phải đứng bao kín vòng trong, vòng ngoài, các em trẻ tuổi thì rủ nhau lên ngồi dưới đất trên hàng ghế đầu (mà các em gọi đùa là ghế thượng hạng) để được ngắm nhìn Đức Thầy cho rõ. Các anh trong ban kỹ thuật thì lăng xăng qua lại lo điều chỉnh âm thanh, và dĩ nhiên không thể nào vắng bóng anh Võ Trọng Nghĩa, một chuyên viên quay video nhà nghề, với dàn máy video tối tân. Cũng như tất cả các bạn đạo khác đã và đang đóng góp công sức trong việc phát triển cộng đồng Vô Vi, anh Nghĩa đã không quản ngại thời gian, rất tận tâm trong việc thu video cho những buổi thuyết giảng của Thầy và Cha. Tất cả mọi người đang hân hoan, rộn rã chờ đón Đức Thầy kính yêu vô vàn của mình. Vào lúc 9:30 các bạn đạo cùng lắng tâm, ngồi thiền trong thời gian chờ đợi Đức Thầy.

Lúc 10:30, tiếng nói của anh Trưởng Ban Ngoại Vụ Trần Văn Ngọc vang lên, báo tin cho các bạn đạo biết rằng Đức Thầy đã đến và đang bước vào cửa. Tất cả mọi người tự động đứng lên, cùng chấp tay, hướng về Đức Thầy, cùng nhau kính cẩn đánh lễ Đức Thầy trong tâm. Đức Thầy cũng chấp tay xá chào các bạn đạo. Nét mặt Thầy thật tươi vui, Ngài nở nụ cười hiền hòa và chiếu ánh mắt vô cùng từ bi đến các bạn đạo. Thời gian như ngừng trôi, không gian như ngưng đọng, một niềm cảm xúc dâng lên bất ngát, mùi hương Đạo

thiêng liêng đang tỏa ngợp theo từng bước chân của Đức Thầy đang tiến về phía ghế ngồi.

Sau khi Đức Thầy đã an tọa, anh Trần Văn Ngọc ngỏ lời đón mừng Thầy, sau đó anh giới thiệu cụ Hoàng Đạo Lượng, một bạn đạo lão niên đã 86 tuổi, đại diện các bạn đạo, lên có đôi lời chào mừng Thầy. Kế tiếp là lời chào mừng Đức Thầy của anh Bùi Toán, Hội Trưởng HAHVV Hoa Kỳ.

Tiếp theo đó, Đức Thầy đã ban huấn từ cho buổi hội kiến hôm nay. Lời của Đức Thầy vang lên, hùng mạnh và trầm ấm, ngọt ngào như giòng nước Cam Lộ đang nhịp nhàng xuôi chảy, rưới tưới từng tâm thức của mọi người. Những âm ba siêu diệu đó lúc nào có một sức mạnh huyền diệu, có khả năng hàn gắn những rạn vỡ, xoa dịu những niềm đau. Những toan tính, những phiền muộn, khắc khoải, chỉ trong phút chốc, đã được những âm ba vô cùng thanh nhẹ đó cuốn trôi ra khỏi tâm hồn.

Đức Thầy đã ban lời chúc phúc, một món quà đầu năm cho các bạn đạo : Sớm tu, sớm thanh tịnh, sớm trẻ trung, sớm tận hưởng hạnh phúc trong nội tâm. Đức Thầy nhắc nhở các bạn đạo hãy biết nhịn nhục, tha thứ, thương yêu nhau, luôn luôn giữ thanh tịnh và sáng suốt trước mọi hoàn cảnh, mọi vấn đề. Muốn được những đức hạnh cao quý trên, thì điều kiện từ xưa đến nay vẫn là phải hành tam công (công phu, công quả, công trình) cho đủ, tứ lượng cho tròn (từ, bi, hỷ, xả). Lúc đó, chúng ta mới có thể xây dựng cơ đồ tâm linh, và mới có cơ hội về Quê Hương.

Sau phần ban huấn từ, Đức Thầy đã dành hai tiếng đồng hồ cho các bạn đạo được dịp vấn đạo Thầy. Những lo âu, thắc mắc, từ chuyện gia đình, chuyện đau yếu, bệnh tật, cho đến những cảm nhận huyền diệu, lần lượt được các bạn đạo đưa ra, và đã được Đức Thầy giải tỏa thỏa đáng.

Có một trường hợp rất cảm động là khi chị C.N.H. lên kể về nỗi phiền muộn của chị từ mấy năm nay, vì chị đã "vô phước" lấy phải người chồng thiên Vô Vi (khi đó chị chưa tin Vô Vi). Dù phải chịu cảnh cay đắng, cơm chẳng lành, canh chẳng ngọt, nhưng ông xã của chị vẫn bên chị, không chịu bỏ thiên. Có lẽ giai đoạn thử thách sự quyết tâm tu của anh đã đủ, nên một hôm, vẫn trong niềm đau khổ khôn nguôi, chị đã khóc than, kể về trước bàn thờ người mẹ. Và khi chị lên giường đắp chăn đi ngủ, thì lạ thay, chị thấy hình ảnh của Đức Thầy hiện ra, với hào quang ngời sáng, dù chị chưa bao giờ gặp mặt Thầy. Và chị đã cảm nhận thật rõ ràng, một niềm an vui vô cùng thanh nhẹ đang tràn ngập tâm hồn chị. Khi đó, chị ngồi dậy và tự nhiên mong muốn được soi hồn và ngồi thiền ngay lập tức. Từ đó, cả hai anh chị cùng thiền, và sự êm ấm đã trở lại trong gia đình của đôi vợ chồng trẻ này. Sau khi kể xong câu chuyện này, đang nói chuyện tươi cười, bỗng nhiên chị thổn thức và bật khóc, khiến mọi người hiện diện cũng phải xúc động theo, và người xúc động nhiều nhất, hạnh phúc nhiều nhất, chính là ông xã của chị, đang chăm chú theo dõi từng lời nói của người bạn đời. Anh cho biết, lúc đó anh rất sung sướng, và cảm thấy toàn thân vô cùng thanh nhẹ, lâng lâng như thoát tục. Cuối cùng chị đã nghẹn ngào quỳ xuống lạy tạ Đức Thầy đã ban ân hóa độ cho chị biết được con đường tu. Sau đó chị có cho biết là khi lên đặt câu hỏi, chị không hề có ý nghĩ lạy Thầy, nhưng đến khi đó, tự nhiên chị cảm thấy một niềm kính trọng vô biên tràn ngập tâm hồn, khiến chị tự động quỳ xuống kính cẩn lạy tạ Đức Thầy, như lạy tạ một vị Phật đại từ, đại bi. Sau đó, Đức Thầy đã cho biết trong một nhóm bạn đạo, trong khi chị C.N.H. quỳ lạy Thầy, thì nếu ai đã mở huệ, sẽ thấy một luồng hào quang đang chiếu xuống toàn thân của chị.

Buổi vấn đạo chấm dứt lúc 1 giờ trưa.

Sau đó, Đức Thầy đã ở lại dùng bữa cơm chay thân mật cùng các bạn đạo. Phòng ăn chật kín cả người, tiếng cười, tiếng nói vang lên rộn rã, mọi người gặp nhau tay bắt, mặt mừng, những câu chuyện hàn huyên, tâm sự được trao đổi trong thân tình, cởi mở.

Đức Thầy đã ra về lúc 1:30 trong niềm lưu luyến của các bạn đạo.

Có lẽ vì sự thương nhớ, sự lưu luyến của các bạn đạo quá thấm đượm, khiến bước chân của Đức Thầy không nỡ dứt bỏ đi ngay được, nên Đức Thầy đã cho phép các bạn đạo miền Nam California được dịp hội kiến cùng Thầy lần thứ nhì vào sáng chủ nhật kế tiếp.

Sáng chủ nhật 19-2-1989, trời trong mát, vạn vật xung quanh như được gột rửa những bụi bặm, những ô trược, nhờ cơn mưa vào đêm hôm trước. Những giọt nước mưa đêm vẫn còn lấp lánh trên từng lá cây, ngọn cỏ, trên từng con đường lộ lóng lánh như gương. Những hạt mưa phùn đầu xuân lất phất rơi xuống, làm tươi mát thêm tâm hồn của các bạn đạo đang hân hoan, rộn rã trong một niềm vui khôn tả, theo từng bước chân đi đến nhà thờ Stanton.

Đáng lẽ hôm nay là buổi trình diễn văn nghệ Vô Vi để kính dâng lên Đức Thầy, và chia sẻ với các bạn đạo năm châu, nhưng vì còn quá nhiều bạn đạo muốn được đặt câu hỏi cùng Thầy, nên Thầy đã cho phép các bạn đạo tiếp tục vấn đạo.

Chương trình hôm nay có nhiều tiết mục, nên Đức Thầy đã đến từ 10 giờ sáng. Số bạn đạo vẫn đông kín nhà thờ như tuần lễ trước.

Trong phần ban huấn từ, Đức Thầy đã nhắc đến tiếng pháo nổ rộn rã chào đón mùa xuân. Từ đề tài "tiếng pháo nổ", Đức Thầy đã chuyển sang phương pháp thiền Vô Vi. Đức Thầy cho biết rằng khi chúng ta thực hành ba pháp : soi hồn, pháp luân thường chuyển và thiền định, tức là ta đang đốt pháo mỗi ngày,

đang lấy nguyên khí của càn khôn, vũ trụ, châm đốt cái hương đăng của chúng ta, càng ngày càng bùng sáng ra, để đuổi tà khí ngoại xâm, để dẹp bỏ tất cả những sự thị phi, có thể làm tai hại tâm thân của hành giả. Đức Thầy nhắc nhở chúng ta phải tu bằng trí, bằng ý, mới có ngày đắc Đạo. Còn tu bằng lý luận thì không bao giờ đắc Đạo. Chỉ có trí ý mới trở về siêu giác thanh tịnh. Đức Thầy nhắc nhở chúng ta hãy nhìn thấy cái gương **khổ hành** của Chúa, của Phật, đã lập hạnh và tu tiến, đã hy sinh vô quái ngại, đã trả qua bao nhiêu sự thử thách, đã chịu đựng bao nhiêu điều đau khổ, mới đạt đến sự quân bình và thanh tịnh, giảng giải cho chúng sinh.

Chúng ta có nhìn được những điều đó, mới có thể đi theo con đường của các Ngài, thì một cuộc khai hóa tâm linh sẽ khai triển rất nhanh trong rừng người tại thế, và biển rừng người này trở nên một thiên đàng nhẹ nhàng, vui tươi, tin cậy lẫn nhau, không mê chấp, vui hòa, sống sung túc và không có thiếu thốn.

Cuối cùng, Đức Thầy đã nhắc nhở đến một điều kiện rất đơn giản, nhưng cũng rất quan trọng : đó là chúng ta phải đuổi con ma lười biếng ra khỏi lãnh vực tư tưởng, thì sẽ giải quyết được mọi việc. Khứ trược, lưu thanh tức là thành Đạo.

Sau đó, Đức Thầy đã dành hai tiếng rưỡi để các bạn đạo được dịp vấn đạo. Ban Tổ Chức đã vô cùng áy náy khi thấy Đức Thầy đã ngồi giảng thuyết quá lâu, định chấm dứt phần vấn đạo nhiều lần, nhưng các bạn đạo cứ lần lượt lên sắp hàng, khiến Đức Thầy cũng phải từ bi chấp nhận thêm. Lần này số người đặt câu hỏi đông gấp đôi tuần trước, khoảng hơn 20 người. Buổi vấn đạo chấm dứt lúc 1 giờ trưa. Đến giờ này, các em trong đoàn vũ Vô Vi Los Angeles mới thở phào nhẹ nhõm, vì các em đã chờ đợi giờ trình diễn quá lâu, và bụng thì đang đói meo. Mọi người đã vào phòng ăn, dùng một bữa cơm chay rất

thịnh soạn, do các bạn đạo địa phương đóng góp, các món ăn bày la liệt trên bàn.

Chương trình văn nghệ bắt đầu lúc 1:15, Đức Thầy cũng ngồi thưởng thức chung với các bạn đạo. Một mâm thức ăn đơn giản được đặt trên bàn, trước mặt Thầy. Văn nghệ Vô Vi thì lúc nào cũng mới lạ, lúc nào cũng khởi sắc. Hôm nay dàn nhạc Vô Vi rất hùng hậu, dưới sự điều khiển hòa âm của các tài năng trẻ tuổi như các anh Quốc Anh, Minh Hiếu, Ngọc Bích, Tuấn Mỹ... Ngoài các khuôn mặt quen thuộc, như các em trong đoàn vũ Vô Vi Los Angeles, anh Trần Văn Đức, Tạ Thái, Ngọc Bích, chị Mai Bá Dương, còn có sự góp mặt của các tài năng mới, như tiếng sáo thiên thai của anh Trần Đại Hiền, tiếng ngâm thơ của cụ Nguyễn Phú Ninh, trịnh trọng trong chiếc áo dài, khăn đóng cổ truyền của dân tộc. Cụ Ninh chỉ mới gia nhập làng Vô Vi, dù chỉ mới gặp Đức Thầy có một lần, nhưng cả cụ ông và cụ bà đều thấy kính trọng và cảm mến Đức Thầy.

Gia đình văn nghệ Vô Vi San Diego, thuộc T/Đ Thanh Hòa đã không quản ngại đường xá xa xôi, lái xe hai tiếng đồng hồ đến đây, để cùng chia sẻ niềm vui. Ban văn nghệ này, ngoài vợ chồng anh chị Thanh-Hòa, còn có một số bạn đạo, đã lên hát bài "Chiến sĩ Vô Vi" (được phổ nhạc từ bài thơ của Đức Thầy). Một hình ảnh rất dễ thương, đó là chị Hòa, một tay bế đứa con gái nhỏ, một tay cầm bản nhạc, hồn nhiên đóng góp tiếng hát của mình. Nhìn hình ảnh này, ai cũng phải thấy thương mến và khâm phục tấm chân tình tràn đầy tâm đạo của anh chị Thanh-Hòa, cũng như của các bạn đạo San Diego, tuy ít nhưng một lòng hướng thượng, hòa ái với nhau, thì rồi đây sẽ dần dần ảnh hưởng lớn mạnh đến bên ngoài. (như lời Đức Thầy đã nói trong cuốn băng Tân Niên Kỷ Ty San Diego)

Giọng ca quen thuộc của Tạ Thái đã đóng góp bài "Yêu" (thơ của Thầy, do Quốc Anh phổ nhạc theo điệu new wave) thật tươi

vui, thật rộn ràng. Hai người xướng ngôn viên rất hoạt bát cho buổi văn nghệ hôm nay là chị Mai Bá Dương và anh Hùng Phong. Sau khi Tạ Thái chấm dứt bài "Yêu", anh Hùng Phong đã tiếp lời khen tặng Tạ Thái, dù thân gầy như vóc hạc, nhưng có lẽ nhờ thiên thổ nhiều, nên có một làn hơi rất phong phú, rất mạnh mẽ như sóng cuốn đầu ghềnh.

Ngoài ra, còn có sự xuất hiện của một giọng ca mới, rất truyền cảm, rất ngọt ngào của anh Lý Tuấn Hy, một b/d vùng Orange County. Tiếng hát trầm ấm của anh vang lên trong một bản nhạc mừng xuân và bài "Lòng Mẹ", lời ca ngân cao, rộn rã, bay bổng miên man, như nhịp đập đôi cánh reo vui của đàn chim én đang hân hoan đem thông điệp chúc lành đầu xuân.

Đáng lẽ tiết mục văn nghệ còn dài, vì còn nhiều người chưa được dịp lên trình diễn, nhưng vì tôn trọng sức khỏe của Đức Thầy, đã hiện diện tại đây từ 10 giờ sáng, nên Ban Tổ Chức đành phải chấm dứt chương trình văn nghệ lúc 2:15 trưa.

Sau đó, Đức Thầy đã dành thêm 45 phút để cho Ban Chấp Hành HAHVV Hoa Kỳ cùng một số bạn đạo vùng Orange County được nói chuyện với Đức Thầy trong căn phòng họp bên trong của nhà thờ Stanton, để bàn về việc hàn gắn những chia rẽ, tị hiềm, để các bạn đạo có thể cùng nhau làm việc, cùng chung vai, sát cánh đóng góp chung cho cơ đồ tâm linh của Thượng Đế. Có khoảng 30 người hiện diện trong buổi họp mặt chớp nhoáng này. **Đức Thầy đã khuyên mọi hãy tha thứ và thương yêu, đừng chơn tâm mà làm việc, trong tinh thần hy sinh vô quá ngại, làm việc Đạo không cần danh vị, chức tước.** Đức Thầy cũng nhắc nhở các bạn đạo nên đến Thiên Viện Vĩ Kiên thường xuyên để cùng thanh tịnh thiên chung, vì các Thiên Viện là nơi Thầy luôn luôn hướng về và ban rất nhiều ân điển, do đó các bạn đạo sẽ có cơ hội được thanh lọc rất tốt về cả tâm lẫn thân. Buổi họp mặt này đã chấm dứt lúc 3:30 chiều. Sau đó,

Đức Thầy đã ghé thăm nhà in Vô Vi, và chụp hình lưu niệm với một số bạn đạo tại đây.

Đức Thầy dù tuổi đã già, nhưng Ngài làm việc liên miên, không ngừng nghỉ. Nghĩ đến đức hạnh thân làm việc vô quá ngại của Đức Thầy, mà tôi thấy hổ thẹn trong lòng. Mang tiếng là người trẻ, còn tràn đầy nhựa sống, nhưng buổi chiều hôm đó, sau khi ở nhà trò về, đa số mọi người đều mệt nhoài, về đến nhà là phải đi "ngọa thiên" ngay lập tức. Còn Đức Thầy, sau khi về nhà, lại phải tiếp chuyện với một số bạn đạo xin được gặp riêng. Đã thế, qua ngày hôm sau, Đức Thầy chưa kịp nghỉ ngơi, thì lại phải thu xếp hành trang, lại dẫn bước trên con đường vạn dặm hành. đi đến phương trời khác, để tiếp tục công cuộc hoàng hóa, cứu độ chúng sinh.

Viết đến đây, tâm tư tôi bỗng nhiên chùng xuống, lắng đọng. Một niềm cảm xúc dâng lên, choáng ngợp tâm hồn...Mắt tôi nhòa đi...

Giấy mực, ngôn từ của thế gian không thể nào diễn đạt hết những đức hạnh cao quý vô ngần, bao trùm Trời Đất của Đức Thầy. Hứa với Đức Thầy đã nhiều, nguyện với lòng mình cũng không ít, nhưng Thầy ơi! Chúng con vẫn chưa thấy làm được điều gì trong muôn một, để đền đáp công đức cao trọng sánh tựa Càn Khôn của Thầy.

Đường về Bến Giác còn đầy dẫy chông gai, thử thách, nhưng chúng con sẽ không lạc lối về, vì những tiếng vang trầm hùng trong từng bước chân Thầy đi, trong từng âm ba từ ái, siêu diệu của Đức Thầy vẫn âm vang triền miên trong tâm thức chúng con.

Chúng con xin nguyện cố gắng noi theo ngọn hương đăng rực sáng mà Đức Thầy đã và đang đưa lên cao, soi đường cho chúng con tiếp tục dũng cảm dẫn bước trong thanh tịnh và sáng suốt, trên con đường trở về NGUỒN CỘI, hòa tan trong biển yêu thương vô cùng tận của Đấng CHA LÀNH.

**NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT
VẠN VẬT THÁI BÌNH**

TÔN NỮ LÊ BA

*TÔN thờ THƯỢNG ĐẾ tâm tâm niệm,
NỮ khách ngâm thi pháp Phật Thiên,
LÊ ngấm hồn ai qua giọng ngọc,
BA về nguồn cội cõi Thiên Tiên.*

*TÔN kính CHA THIÊN nơi điện ngọc,
THỜ MẸ TỪ TÔN chốn cung vàng,
THƯỢNG ĐẾ chuyển cơ Long Hoa Hội,
ĐẾ nghiệp dương gian cũng chả màng,
TÂM linh hướng thượng CHA chờ đợi,
TÂM nhẹ thanh thanh MẸ rước về,
NIỆM nguyện Nam - Mô tình chuyển hướng,
NỮ nam đồng nhứt học : hòa, quên,
KHÁCH ơi! trần thế cơn say tỉnh,
NGẤM vịnh tình Thiên, thức tỉnh hồn,
THI thơ khuyến đạo đời song nhịp,
PHÁP lý huyền vi nhắn nhủ : thiên,
PHẬT TỔ ngàn xưa tu đạt tịnh,
THIÊN môn thực tập dặng về không,
LÊ CHA tuôn chảy, hồn nhi tỉnh,
NGẤM tận tâm can đánh thức : hành,
HỒN dắm chìm theo trần giả cảnh,
AI đó chờ chi quá trễ rồi,
QUA bên Bờ Giác ta thực lực,
GIỌNG ngọt thương yêu quyện ý hiền,
NGỌC ngà gom đủ quê CHA có,
BA cõi huyền linh dục đã về,
VỀ nơi thanh cảnh triền miên sống,
NGUỒN gốc hư vô mãi mãi còn,
CỘI rễ ngàn xưa hoang vu phế,
CỘI tam trường thi cũng phải về,
THIÊN địa chuyển mình sinh linh nạn,
TIÊN PHẬT từ bi cứu độ hồn./.*

*Kính thương tặng TÔN NỮ LÊ BA
với giọng ngâm vàng của môn phái VÔ VI.*

**Xuân Hồng
New Caledonia**

ĐẠI HỘI LONG VÂN

Kính Thưa Quý-Bạn,

Đức Thầy và Cha nhân-Hòa đã đồng-ý ủy-thác cho bạn-dạo vùng San Jose chúng-tôi tổ-chức Đại-Hội Vô-Vi tháng 7 năm 1989, từ ngày 2 July đến trưa ngày 4 July 1989, tại Thiên-Viện Hai-Không, và đặt tên là:

ĐẠI-HỘI LONG-VÂN

Thầy và Cha đặt tên Đại-Hội năm nay là Long-Vân để nhắc-nhở chúng-ta rằng đây là giai-đoạn sàng-xây, và một chuyên-biến quan-trọng trong Vũ-Trụ mà các Tôn-Giáo chính có đề cập tới.

Kẻ không tu bị sàng-xây tức là bị mọi sự hoạn-nạn bất-ngờ, kỳ-la, hoặc bị thiên-tai địa-ách. Người tu mà thiếu tu sẽ bị sàng-xây nghĩa là không được lựa chọn về Thánh-Địa để dễ-dàng tu tiếp, ngõ-hầu đạt giải-thoát, hoặc trở về với Đấng-Cha-Trời.

Sau Đại-Hội Long-Vân này chưa chắc có cơn Đại-Hội nữa không. Cũng sau Đại-Hội này chỉ còn vài năm nữa là chúng-ta có hoàn-cảnh trở về được Quê-Nhà.

Cho nên đây là một dịp đặc-biệt duyên-phước cho chúng-ta về mặt tâm-linh, nhưng cũng là một khó-khăn cho chúng-ta về phương-diện tài-vật.

Thưa Quý-Bạn,

Việc tổ-chức Đại-Hội, theo chúng-tôi trù-tính, phải tốn đến 65 ngàn đô-la tất cả. Bạn-dạo địa-phương chúng-tôi có khoảng 50 người. Mặc dầu có vài bạn đã phát-tâm 1,000 đồng. Mặc dầu mấy Bác án-lương hưu-trí đã cố-gắng đóng-góp mỗi Bác 500 đồng. Nhưng tổng-số thu mới được khoảng 20 ngàn.

Vì thấy hoàn-cảnh khó-khăn đó, Đức-Thầy đã thương-tình ban cho 1,000 đồng.

Vì thấy hoàn-cảnh khó-khăn đó, bạn Nguyễn-Cao-Thuấn đã phát-tâm 2,000 đồng.

Thưa Quý-Bạn,

Số tiền thiếu hụt khoảng 45 ngàn đồng, chúng-tôi không biết trông mong vào đâu, ngoài sự phát-tâm rộng rãi của bạn-dạo bốn phương, và số tiền Quý-Bạn ủng-hộ khi đi dự Đại-Hội, để chúng-tôi có đủ khả-năng lo mọi tiên nghi cho Quý-Bạn.

Sơ dĩ số tiền tốn phí lên tới 65 ngàn đồng, là vì chúng-tôi phải chi các khoản sau đây:

- 1) Hệ-thống nhà tắm và nhà vệ-sinh . . . \$20,000.
- 2) Thuê ửi đất cho băng phăng 5,000.
- 3) Thiết-lập giảng-dường đủ chỗ cho
500 ban-dạo 4,000.
- 4) Xây-cắt công-chào cho Đại-Hội. 4,000.
- 5) Mở rộng nhà ăn và nhà bếp 7,000.
- 6) Thiết-lập nơi nghỉ đêm thoải-mái
cho 500 ban-dạo 10,000.
- 7) Mái che, sân-khấu, vãn lót 4,000.
- 8) Hệ-thống âm-thanh 2,000.
- 9) Dụng cụ làm bếp, cũng chén đĩa 2,000.
- 10) Thuê 500 ghế gấp để ngồi 2,000.
- 11) Lập vườn trẻ cho các em nhỏ
cùng đi với ban-dạo 3,000.
- 12) Phương tiện vận chuyển để công tác
trong 6 tháng, giữa khoảng San Jose và
Thiên-Viện cách nhau 200 miles 2,000.

Thưa Quý-Bạn,

Đây là một cơ-hội ngàn năm có một, để Quý-Bạn tạo công-quả tròn đầy, trước khi dọn gánh trở về, mà "về trong vinh-quang cõi mở, nhà ta ăn không hết", như Đức-Thầy đã nói trong băng Đại-Hội Tâm-Linh, thâu tại Vancouver B.C. ngày 7-5-83.

Vì các lý-do nói trên, chúng-tôi thiết-tha kêu gọi sự phát-tâm của Quý-Bạn, và khẩn-khoan mời Quý-Bạn tham dự Đại-Hội thật đông đủ.

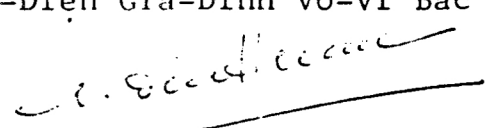
Nơi gần cuối cuộn băng Xuân III, mới rồi, Đức-Thầy có khuyên chúng-ta rằng: "Các bạn cố-gắng tu đi, các bạn sẽ tương-ngộ nhưng Vị Chơn-Tu thực sự đóng góp."

Rất có thể đây là dịp Quý-Bạn tương-ngộ các Vị Chơn-Tu ấy. Xin nói ít để Quý-Bạn hiểu nhiều . . .

Chúng-tôi hết lòng trong mong nơi Quý-Bạn, hoan-hỉ chờ đón Quý-Bạn, và chân-thành tạ-tạ Quý-Bạn.

San Jose, ngày 01 tháng 02 năm 1989.

Kính-mến,
Đại-Diện Gia-Đình Võ-Vi Bắc California.

HOÀN-NGUYỄN

TB: Chi-phiếu phát-tâm xin dề:

Vo-Vi Friendship Association Of Northern California.

P.O. Box. 21516. San Jose, CA. 95151. _____

"TẾT LONG-VÂN"
ĐẠI-HỘI VÔ-VI KỶ 8
THIÊN-VIỆN HAI-KHÔNG, CALIFORNIA HOA-KỲ
 (Ngày 2,3,4 tháng 7 năm 1989)

PHIẾU DỰ ĐẠI-HỘI

Họ và tên	Người lớn	Trẻ em	Bảo-Hiêm sức-khỏe	Lệ-Phí
			Có Không	
1. _____	—	—	—	—
2. _____	—	—	—	—
3. _____	—	—	—	—

Địa-chỉ: _____
 Điện-thoại: _____ Thuộc T/V, T/D, T/T: _____
 Trưởng-hộp khẩn-cấp liên-lạc thân-nhân: _____
 Điện-thoại: _____
 Ngày đến: _____ bằng xe _____ phi-cô _____ chuyến bay _____ giờ _____
 Ngày đi: _____ bằng xe _____ phi-cô _____ chuyến bay _____ giờ _____
 Ký-tên: _____ Ngày: _____

Ghi-chú:

1. Lệ-phi' 3 ngày Đại-Hội là \$120 US cho người-lớn và \$60 US cho trẻ-em từ 8 đến 14 tuổi, dưới 8 tuổi miễn phí. Lệ-phi' sẽ được hoàn lại cho bạn-đạo nào đối ý không tham-dự Đại-Hội, xin cho Ban-Tổ-Chức biết càng sớm càng tốt. Nếu bạn-đạo gặp khó-khăn trong việc đóng lệ-phi', xin cứ gửi phiếu này về và viết cho Ban-Tổ-Chức biết. Ngoài ra, nếu bạn-đạo muốn ở lại Thiên-Viện thêm vài ngày thì tiền âm-thực sẽ theo qui-chế Thiên-Viện (tùy tâm).
2. Xin vui-lòng ghi-danh trước ngày 31/5/89. Mọi phát tâm, ý-kiến đóng góp về Đại-Hội, phiếu Dự Đại-Hội và lệ-phi' xin gửi về địa-chỉ dưới đây. Chi-phiếu xin đề tên:

VO-VI FRIENDSHIP ASSOCIATION OF NORTHERN CAL.
 P.O. BOX 21516, SAN JOSE CALIFORNIA 95151
 PHONE: (408) 720-0970, HOẶC (408) 288-9584
3. Phi-trưởng đến và đi là Chico Airport cách Thiên-Viện khoảng 30 dặm. Vì là phi-trưởng nhỏ nên chuyến bay rất giới hạn, bạn-đạo nên mua vé càng sớm càng tốt. Cẩm-nang Tết Long-Vân và sơ-đồ hướng-dẫn đến Thiên-Viện Hai-Không sẽ được phổ biến sau.
4. Nhập Thiên-Viện thứ bảy ngày 1, Đại-Hội khai-mạc sáng ngày 2 và bế-mạc trưa ngày 4. Và Ban-Tổ-Chức sẽ đảm-trách giữ trẻ-em trong những giờ sinh-hoạt Đại-Hội.

VO VI FRIENDSHIP ASSOCIATION

HỘI ÁI HỮU VÔ VI HOA KỲ

P.O. Box 2522, Garden Grove, CA 92642

NON-PROFIT ORGANIZATION — CORPORATE NO. 1060367

Westminster, ngày 24 tháng 2 năm 1989

Kính gửi: Bạn Đạo Vô Vi Bốn Phương

Trích Yếu: Kêu gọi phát tâm giúp việc tân trang
máy móc cũ tại Nhà In Vô Vi

Kính thưa quý bạn đạo,

Như bạn đạo đều biết, Nhà In Vô Vi được thành lập từ năm 1981, khởi đầu từ garage của Thiên đường Inglewood, nhờ sự phát tâm đóng góp của một số nhỏ bạn đạo lúc bấy giờ. Cho đến nay, nhờ sự đóng góp của bạn đạo bốn phương, Nhà In Vô Vi đã có cơ sở hẳn hoi, và đã ấn hành hơn 50 ngàn cuốn sách, cùng tài liệu tu học ích lợi cho sinh hoạt Vô Vi.

Sau thời gian hoạt động qua, các máy in, máy chụp bản kẽm, máy xếp... đều hư mòn, thường gây trục trặc kỹ thuật làm tốn nhiều thì giờ điều chỉnh, và hao phí vật liệu.

Trong dịp viếng thăm vùng Nam California, ngày 19-2-1989, Đức Thầy Tám có ghé thăm Nhà In Vô Vi. Trong dịp này anh Quản Lý Nhà In Vô Vi có trình Thầy về các máy móc tại Nhà In Vô Vi. Nhìn qua cái máy in "phong trần", đầy "vết băng bó", chế biến do bàn tay khéo léo của anh em trong Ban Kỹ Thuật, Thầy Tám cũng cảm phục hạnh phúc vụ của máy.

Chúng tôi không dám xin Thầy đóng góp tượng trưng để khuyến khích bạn đạo phát tâm, vì thấy rằng sự phát tâm ý thức là quý báu và đúng tinh thần Vô Vi.

Trước nhu cầu thay thế máy móc cũ, Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ cùng Quản Lý Nhà In Vô Vi thành tâm kêu gọi sự đóng góp, phát tâm tùy khả năng của bạn đạo bốn phương. Dự án này tốn phí ước lượng từ 4 ngàn đến 8 ngàn Mỹ Kim để mua máy đã rebuilt hoàn toàn. Máy mới tốn khoảng 18 ngàn và mua trả góp mỗi tháng là 500 Mỹ Kim. Tùy theo sự phát tâm đóng góp của bạn đạo, (chỉ xin mỗi người từ 1 đến 10 Mỹ Kim), Ban Kỹ Thuật sẽ chọn mua máy thích hợp với ngân sách có được.

Trong năm nay và những năm sắp tới ngoài những công tác định kỳ như in Lá Thư Vô Vi, Đặc San Đại Hội..., Nhà In Vô Vi dự định ấn hành những sách dưới đây:

- * Phương pháp Công Phu (bản Anh Ngữ, với nhiều hình chụp động tác công phu của Thầy Tám, rất giá trị cho người ngoại quốc)
- * Thơ Từ Lai Vãng của Thầy Tám
- * Những bài Thơ Đạo của Thầy Tám từ khi Thầy còn ở Việt Nam.
- * Địa Ngục Du Ký (bản Anh Ngữ).
- * Thượng Đế Giảng Chơn Lý (tái bản)

Một lần nữa kính xin bạn đạo Hoa Kỳ, Gia Nã Đại, Úc Châu, Âu Châu, và các nơi khác trên thế giới đồng góp sức để quảng bá Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Kính chúc Quý bạn đạo thân tâm thường an lạc, tu hành tinh tấn, và dũng tiến trên đường Đạo.

Kính thư,

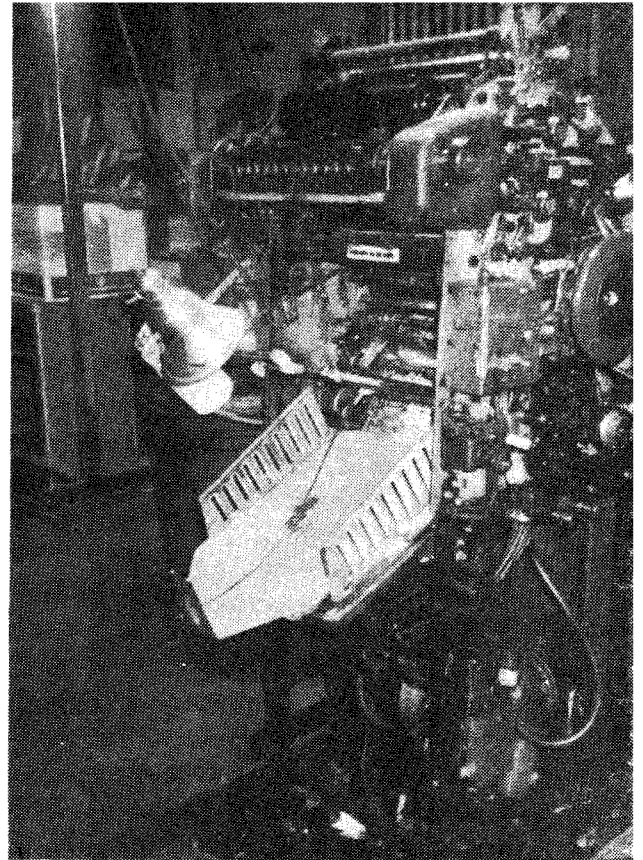
T.M. Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ
Hội Trưởng

Bùi Toán

HÌNH ẢNH SINH HOẠT TẠI NHÀ IN VÔ VI

Bạn đạo già lẫn trẻ, nam cũng như nữ đồng chia sẻ niềm vui góp phần công tác xếp những trang báo Lá Thư Vô Vi "nóng hổi còn thơm nồng mùi mực" vừa mới ra từ "lò in" Vô Vi.

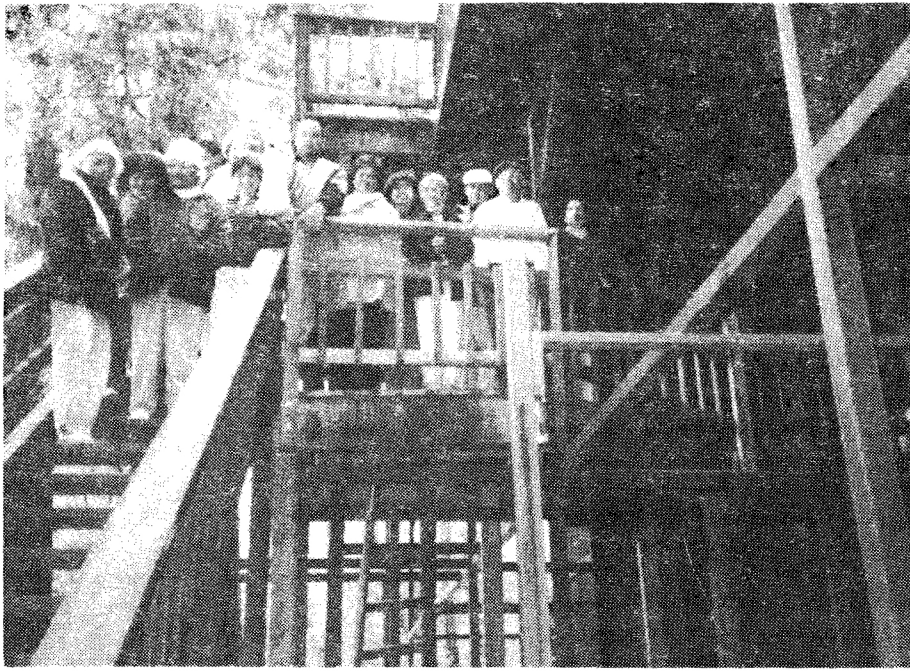

Đây là cái máy in Vô Vi hy hữu, hiếm có vì những mảnh áo sắt đã phải được mở ra phòng trường hợp "nàng" in làm nung không muốn chạy, là các chàng chuyên viên kỹ thuật của Nhà In Vô Vi phải lập tức o bế điều chỉnh, xúc đầu và cả băng bó. Máy in này chế từ năm 1965, Hội mua khi máy vừa được rebuilt lại vào năm 1981, và nay máy in này thường xuyên "ho hen", trực trực và máy này muốn xin "retire" sớm. Xin bạn đạo phát tâm cho cái máy này được nghỉ sớm vậy!

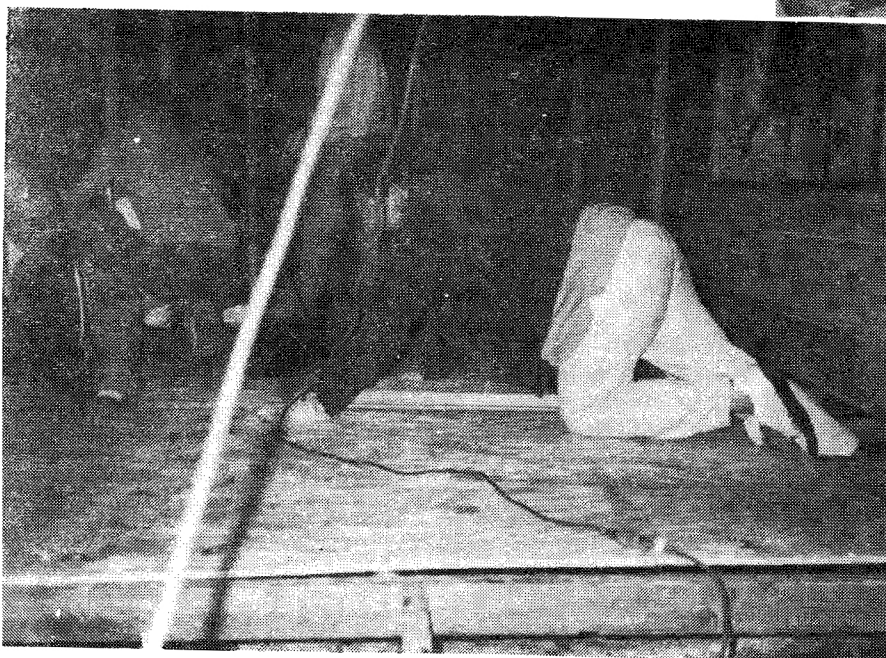
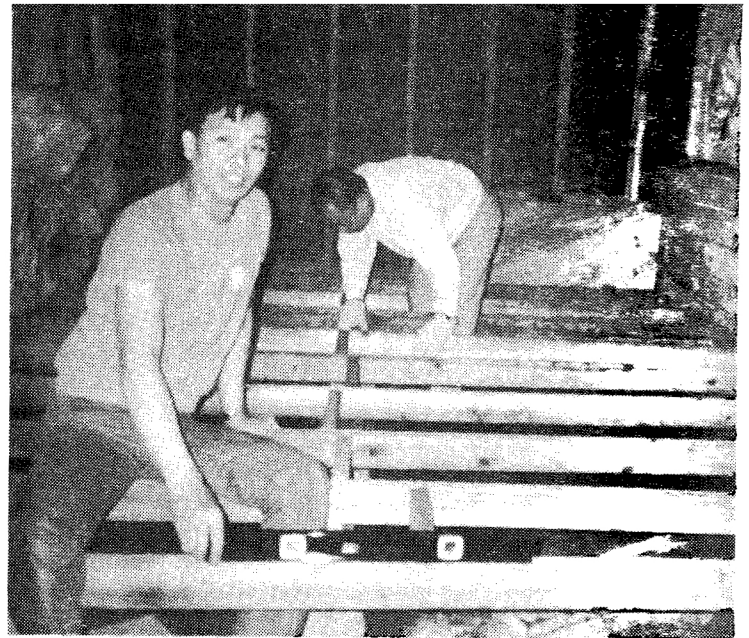
Người xếp, kẻ đóng, người pha trò vui giúp mọi người hăng say làm việc không màng đến giờ về nghỉ tối để ngày sau phải đi cà trở lại.

Sau những ngày chung thien lắng nghe ba cuộn băng Xuân của Đức Thầy, bạn đạo rời Thiền Viện Vĩ Kiên trong niềm vui thanh nhẹ. Hình chụp một số bạn đạo đứng ở trên cây cầu gỗ mới được xây nối từ cầu thang chánh vào tầng lầu một của Thiền Viện

HÌNH ẢNH SINH HOẠT TẠI THIỀN VIỆN VĨ KIÊN TẤT NIÊN 1988

Hình ảnh một số bạn đạo đang phụ giúp việc xây cất nhà kho, dùng để dự trữ lương khô, tại basement của T/V Vĩ Kiên.

TẠI SAO TÔI TU VÔ VI

Huỳnh Bá
Montreal, Canada

Trước kia, tôi là một cư sĩ, môn pháp Tịnh Độ, nhóm Phật Học. Sau này, duyên lành cho tôi được cơ hội đọc quyển TÔI TÂM ĐẠO I, giải thích về môn PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP. Trong tựa đề này, danh từ "Phật Pháp" làm cho tôi chú trọng nhất, vì đây là một môn pháp của Phật giáo.

Tìm đặt ra sự liên hệ song song giữa pháp môn Tịnh Độ và môn Pháp Lý Vô Vi, tôi thấy được một sự tương tự về mặt lý thuyết, chẳng hạn như môn Tịnh Độ thì dạy pháp "Lục Độ", gồm có sáu pháp: bố thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, thiền định, và bát nhã. Còn môn Vô Vi thì dạy "Tam Công" gồm ba pháp : công phu, công quả, công trình. Trong chi tiết, Lục Độ cũng như Tam Công.

Lý do thứ nhì thúc đẩy tôi chọn môn Pháp Lý Vô Vi là những cảm chứng trong khi thực hành. Trước kia, tôi áp dụng phương pháp công phu "Chỉ quán song hành" có thể không thích hợp với cơ thể của tôi, vì trong lúc thiền định, theo pháp thiền này, dạy tôi quán tưởng đến một đề tài, chẳng hạn như tự đặt câu hỏi "Tôi là ai?" và như vậy tôi nhận thấy nặng đầu sau lúc thiền.

Với phương pháp thiền Vô Vi, trái lại tôi cảm thấy nhẹ nhàng, nhờ thả lỏng bộ đầu trong lúc thiền định, sau khi thực hành hai pháp soi hồn và thở pháp luân chiếu minh.

Điều quan trọng hơn cả đối với tôi, là tự bản thân tôi được chứng nghiệm tâm trạng thơ

thoái, không biết đau khổ là gì, sau một thời gian thiền Vô Vi, một tâm trạng mới lạ như để chứng minh pháp "Tứ Diệu Đế" của Đức Thế Tôn truyền lại để giải thoát đau khổ qua bốn giai đoạn "Khổ, Tập, Diệt, Đạo" là một phương pháp có thể đạt được khi thực hành đúng pháp.

Pháp thiền Vô Vi đã giải tỏa cho tôi những phiền muộn nội tâm, đoạn lìa đau khổ. Trước kia, tôi sợ gặp nghịch cảnh, thì bây giờ nghịch cảnh là bài học quý giá, mà Bề Trên ban cho tôi, là một cơ hội để tôi vun bồi ý chí, nhẫn hòa, học hỏi thêm luật nhân quả của Trời Đất, rồi thực hành "Bát Chánh Đạo" trong tinh thần dần thân, hy sinh và đạo đức. Và như thế đó mà tôi vui mừng cảm nhận trong tâm thức ý nghĩa sâu sắc của lời Phật dạy "Phiền não là Bồ Đề".

Về phương diện tánh tình, sau một thời gian tu Vô Vi, tôi có chứng nghiệm được một sự thay đổi, mà tôi không ngờ có được. Từ một con người có bản tánh dễ sân, giàu tự ái, ưa chống đối, bảo thủ, độc tài. Bây giờ, tôi thản nhiên, trầm lặng, tự thấy tội lỗi trước kia, mà hòa hợp với mọi ý kiến, tôn trọng mọi lý luận, tự trách mình, chớ không trách người, bất tùy phân biệt, như như tự tại trong mọi hoàn cảnh, không đem sự vào tâm, mà cũng không chấp tâm vào sự. Phải chăng tôi đã đạt được thâm ý trong câu kinh : "Ung vô sở trụ, nhi sanh kỳ tâm"

Cho nên, pháp tu Vô Vi đối với tôi là một chìa khóa khai thông được các ổ khóa giáo lý mà tôi không thể cảm nhận được nguyên lý

siêu diệu bằng suy luận của lý trí.

Sau cùng, lý do thứ ba khiến tôi tu Pháp Vô Vi là vì theo tôi, pháp này đi sát với đời sống thực tế : Đời Đạo song tu. Tôi vừa làm bổn phận con người trong gia đình, trong xã hội, với căn bản luận lý của những đức hạnh : tam cương, ngũ thường, tam tông, tứ đức, mà tôi cũng vừa lo phận sự để trở về với Trời Đất, trong khi thanh lọc bản thể, khử trừ, lưu thanh theo môn pháp.

Trong mọi sự việc, tôi quan niệm đều có lý đời chan hòa với lẽ đạo, nhân đạo cũng là thiên đạo, thì kiếp sống của tôi là một ngày triển miên vô cùng tận, mà tôi đều phải tu ở mỗi giây phút.

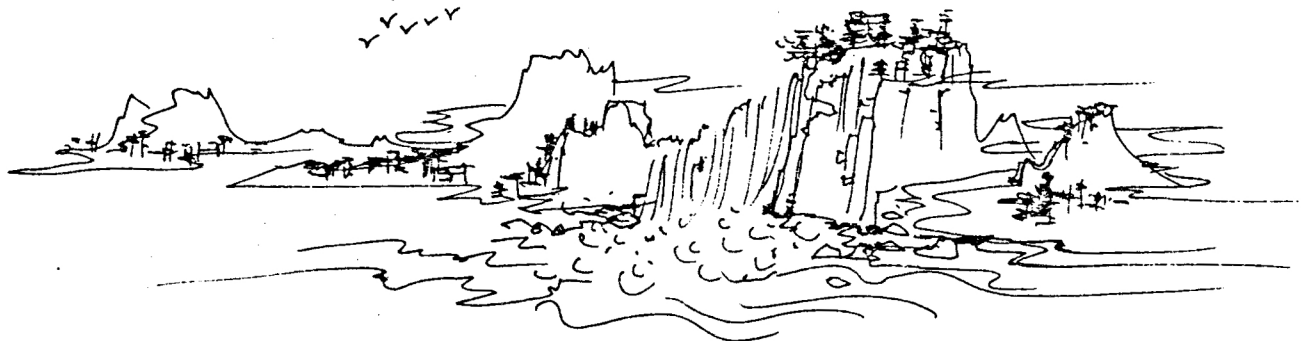
Để kết luận, tu Pháp Thiên Vô Vi, tôi cảm thấy rất thích thú. Cho nên, trong cuộc sống, trong mọi lúc, trong mọi việc, tôi đều tu, làm lui tu, càng sung sướng tu khi nhớ đến lời cổ nhân :

"Thân người khó được. Phật Pháp khó nghe. Duyên tu khó gặp. Xứ Phật khó về".

Trong bốn điều quý báu trên, thì có ba điều tôi đang có được, quả là một đại phước Trời ban.

Trên đường tu học, tôi kiên trì thực hành môn pháp, không nôn nóng, không ước vọng cao xa, mà chỉ mong được sống còn trong thời THƯỢNG NGUƠN THÁNH ĐỨC để tiếp tục học hỏi, trở về Nguồn Cội./.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT
VẠN VẬT THÁI BÌNH

CẢM THỨC TÌNH THƯƠNG

*Cảm thức tình thương nguyện góp phần,
Thức tỉnh vui hòa, Đạo trong tâm,
Tình Đạo, tình người đầy hương vị,
Thương yêu tha thứ chẳng sai lầm.*

*Sai lầm mê chấp trước thanh,
Đẹp mê phá chấp, giải lần tiến lên.*

*Thương yêu tha thứ đừng quên,
Tình thương đạo đức là đường về quê.*

*Hương quê đã sẵn có nền,
Học rồi lại tiến thông qua đạo đời.*

*Đạo là chân lý không lời,
Đời là tạm bợ chấp tranh nhiều điều.*

*Đạo là phá chấp tình siêu,
Đời là tranh chấp tạo phiền tôi tâm.*

*Tình thương không có lỗi lầm,
Tình thương thanh nhẹ, góp phần dựng xây.*

*Tình thương mới ngộ được Thầy,
Tình thương sống động trong tâm mỗi người.*

*Tình thương hoa nở nụ cười,
Tình thương tươi đẹp, người người thức tâm.*

*Tình thương nguyên lý diệu thâm,
Tình thương huynh đệ chung nhà Càn Khôn.*

*Tình thương tâm thức sanh tồn,
Tình thương hít thở an vui tâm hồn.*

*Tình thương bạn đạo dập dồn,
Tình thương cảm thức chan hòa trong tâm./.*

Kính bái

Bành Chi

SanDiego, California

BÀI PHONG SU

VÔ - VI MONTREAL THAM GIA CHỢ TẾT CÔNG ĐỒNG VIỆT NAM

Lần đầu tiên, VÔ-VI Montreal góp mặt cùng các hội đoàn tôn giáo, xã-hội, thường mãi... nhân dịp Tết Công Đồng Việt-Nam tổ chức vào ngày 29 tháng 01-1989 tại trung tâm siêu thị Complexe Desjardins, Montreal, Canada. Khoảng 15000 người Việt-Nam và ngoại quốc viếng thăm chợ Tết này.

Sau một thời gian tu học theo Pháp Lý Vô-Vi, Đạo hữu (d/h) Vô Tân Tài đã gạt hái được một phần hạnh phúc tâm linh và muốn chia sẻ những thành quả siêu diệu này đến những người anh em chúng sanh khác. Qua gương hy sinh, gánh vác, dẫn thần của Thầy Tám và Cha Nhân Hòa, D/H Tài lập nguyện đóng góp, mang Pháp Lý Vô-Vi đến mọi nơi mọi giới với một chơn tâm học hỏi cầu Đạo.

D/h Tài tổ chức buổi ra mắt, giới thiệu Pháp Lý Vô-Vi đến Công Đồng Việt Nam tại vùng Montreal, với sự đóng góp hăng hái của các bạn Đạo địa phương. Anh đã cầu nguyện Thầy Tám, Đức Ông Tú và Chư vị Bề Trên ban phước lành cho buổi ra mắt này được mọi điều an lành.

Mọi công tác được hoạch định hai tuần trước :

- D/H Hồng Châu (4 tuổi) danh ca tí hon của thiên đàng Montreal cùng D/H Mỹ-Kim, Hồng, và các thiên sinh mẫn non : Loan, Vân, Xuân Nguyên, Trúc, Anh-Đào, cầm cụi đóng từng sấp giấy giới thiệu Pháp Lý, phương pháp Soi Hồn Chiếu minh, để trao tận tay người Việt Nam. Các bản sao dịch ra Pháp ngữ và Anh ngữ cũng được chuẩn bị sẵn sàng.
- D/H Kim Cúc , Jo Cũong, Lim Hồng, Phú, ngày đêm sang từng cuộn băng cassette, dán từng nhãn hiệu trên băng ngâm thỏ và niệm Phật.
- Bác Năm cùng gia-đình : Kim-Anh, anh Mười, Tuấn, cẩn thận họa vẽ bích chương " THIÊN-ĐÌNH THEO PHÁP LÝ VÔ-VI "

Sáng chủ nhật, các D/H Tài, Nguyệt, Jo Cũong, Lim Hồng, Thanh-Truyền, Tuấn đã có mặt từ sáng sớm, sắp đặt gian hàng Vô-Vi. Gian hàng được trưng bày đầy đủ tài liệu Vô-Vi do Hội Ái Hữu Vô-Vi Hoa -Kỳ cung cấp, và 3 cuộn băng ngâm thỏ của

Thầy do chị Tôn Nữ Lệ Ba ngâm : " Đạo Tâm " " Tâm Linh và Vũ-trụ " và cuộn băng Thầy niệm Phật " Nguyên ý LỤC TỰ DI ĐÀ " .

Bên cạnh là các thức ăn chay do sự phát tâm của các bác lớn tuổi trong T/D : Bác Vinh, Sự, Bá, Phúc, và các chị Hào, Thúy, Cẩm Hồng.

Rất cảm động trước sự đóng góp của quý bác. Với thời tiết -20 độ C (-10 F) của khi trời mùa Đông Canada, quý bác đã lặn lội tuyết lạnh, di chuyển bằng métro, bus, ra phố Tàu để mua các thứ vật liệu về chuẩn bị gói bánh tét, bánh chưng cho gian hàng Vô-VI. Quý bác như các bà Mẹ Việt Nam, lúc nào cũng lo lắng cơm nước đầy đủ cho đàn con trong T/D. Nhớ lại 3 ngày chung sống đầu năm, bác Sự nhẹ nhàng kín đáo nhét vào túi mỗi bạn Đạo một gói xôi vò với muối mè : "Ăn đi cô, ăn đi cậu cho đỡ đói, rồi mình còn đi thiên " .

Bác Vinh hoạt bát vui tươi, với bánh xu-xê mát ngọt khi ăn vào lòng, bác luôn trông nom ngăn nắp trước sau trong T/D cho đến trật tự tu học của các bạn Đạo trẻ.

Sự đóng góp âm áp bao tử của các bác làm phân khởi tinh thần xây dựng của bạn Đạo trẻ.

- D/H Cẩm Hồng, Thúy, Nguyệt bận rộn bán các thức ăn chay để gây quỹ cho Hội Vô-VI. Chè đậu trắng, xừng xa hột lựu, bánh mì bĩ, bánh bao, bánh chưng, bánh tét, chả giò, bánh xu-xê.... ô ! toàn thức ăn hấp dẫn, vừa ăn vừa thổi, thơm ngon giòn béo hảo hạng có tiếng của xứ Mông-Lê-An (Montreal) này.

Ba chị bấy lâu nay chỉ biết chăm sóc trường mục tiết kiệm tiền đô-la của ông Trời, xây dựng phúc điền bên trên, cho nên hỏi bồ-ngổ trong việc thu thổi tiền lễ tiền chẩn, trông rất bận rộn, nhưng nhờ cố gắng tu học nên lúc nào cũng giữ lòng thanh thoi vui cười, quên cả mệt nhọc.

À ! còn món đu đủ bỏ khô giả chay đặc biệt của ông chủ quán Vô-Vi Diệp Bích. Thăm thía sao là thăm thía ! làm càng nhớ lại thời vàng son khi xưa được ăn bỏ khô thú thiệt. !!!

- D/H Thuần, được xem như là anh Cả của đàn em bạn Đạo trẻ trong T/D, mặc dù bận rộn việc gia-đình sau một thời gian vắng mặt Montreal, Anh Hai Thuần lo lắng kiểm điểm các tài liệu sách báo, băng cassette đầy đủ trưng bày ở gian hàng. Sáng sớm anh và một số bạn Đạo chung thiên hướng tâm đến các anh em đang làm việc ngoài gian hàng chợ Tết.

Hai giờ chiều, khách qua lại càng lúc càng đông như nước chảy. Gian hàng Vô-Vi nằm ở địa thế thuận tiện, sáng sủa (bắt thăm được chỗ tốt), với bích chương: " THIÊN ĐÌNH THEO PHÁP LÝ VÔ-VI " lớn rộng, mọi người đều nhìn thấy.

Cả ngàn tờ giới thiệu Pháp Lý Vô-Vi được trao tận tay người đồng hương. Nhứt là giới trẻ tò mò muốn tìm hiểu thêm về phủng pháp, được D/H Tài giải thích rõ-rệt căn kẽ. Ngoài ra Pháp Lý Vô-Vi cũng được đăng trong quyển Niên Giám Vãng sẽ được phân phối đến 30.000 người Việt-Nam tại vùng Montreal. Băng cassette ngâm thơ và niệm Phật được phát đến tay quý vị ai mộ thi thơ.

- D/H Jo Cường, với bộ râu ca chep được cạo sạch sau khoa Sống Chung Hòa Bình, bèn lên trao tờ giới thiệu Pháp Lý đến tay các cô gái, thướt tha trong chiếc áo dài, như thăm khuyên như: " Xin mời các chị cùng " em ", dứt lông vũong vãn , chung nhau nguyện sẽ trở về QUÊ MẸ.
- D/H Yêm, với đầu trọc, nở nụ cười " hăng rết " như Thầy Tam kính thượng của chúng ta, một tay trao tờ giới thiệu Pháp Lý, một tay siết chặt tay người bạn qua đường, dáng điệu phong lưu của một cựu Nghị sĩ Thượng Nghị Viện, nhưng ngày hôm nay, siết tay bạn, không phải để xin quý đồng bào một phiếu bầu, mà siết tay bạn để kính mời Bác, kính mời anh cùng tôi đi trên đường thanh nhẹ du dương, trên đây yêu thương của TRỜI PHẬT.
- D/H Thăng, Vân-Anh, hai bạn Đạo được nhập cảnh từ T/D Paris, thao thao bất tuyệt giải thích Pháp Lý Vô-Vi bằng tiếng Quebecois cho người bản xứ.
- D/H Thanh-Thủy, nữ hoàng Disco của T/D Montreal, cũng đã góp mặt trong bộ y phục chỉnh tề, với nét mặt tươi mát nhưng không kém phần trang nghiêm đạo hạnh của một người tu học.
- D/H Trang, một tu sinh được Cha Nhân Hòa huấn luyện trong một thời gian ngắn, ngày nay trở thành Cậu em trai kính mến của T/D, với tánh cởi mở hòa ái, dễ thương, trên đây ý chí tu học, sẵn sàng buông bỏ tất cả, buông bỏ cả mái tóc ngũ sắc ngày xưa, để tìm đường trở về với chính mình. Trang đã truyền Pháp Lý Vô-Vi cho hai nhà sử ngoại quốc đầu trọc. Hy vọng hai vị này sẽ tìm thấy sự huyền diệu khi thực hành phủng pháp công phu, chứ không vì sự duyên dáng của "vi truyền Pháp" trẻ tuổi.
- D/H Hồng Phong và vài bạn đạo tưởng lai " rảo vòng vòng ", gìn giữ an ninh trật tự.

Cảm động nhất là khi nhìn thấy sự hiện diện đông đủ của tất cả bạn Đạo T/D Montreal, đứng xung quanh gian hàng Vô-Vi, âm thầm niệm Phật, hỗ trợ các anh em làm việc bên trong, giữ sự thanh tịnh giữa chốn náo nhiệt của chợ Tết.

Pháp Lý Vô-Vi đã được giới thiệu đến Cộng Đồng Việt Nam. Kết quả là do duyên phước tu học của mỗi chúng sanh. Quan trọng nhất là cơ-hội này nói lên sự phát tâm đóng góp của mỗi bạn Đạo trong khả năng của mình, và sự thường yêu đùm bọc đồng gánh vác với nhau của tất cả bạn Đạo Vô-Vi tại Montreal. Thông Tỳ hỷ được đóng góp vào quỹ in Kinh sách Los Angeles.

-Điều đáng lưu ý là thời tiết mát ấm như mùa Xuân vào buổi sáng chợ Tết. Hăng nồm vào mùa này, thời tiết rất lạnh (-10 đến -20 độ)

Nhờ thường công lao sâu dày của Thầy Tám, kiên trì ròng rã 9 năm nay, đi khắp năm châu, thuyết giảng cả ngàn cuộn băng cassette, video cassette, thư từ lai vãng v.v... hầu mang mọi Đạo TRỜI đến chúng sanh. Đây là sự đóng góp nho nhỏ của chúng con, hy vọng tiếp tay Thầy nối vòng tay lớn thường yêu của CHA, Thầy, đến tất cả người anh em chúng sanh, hầu chúng con cũng nhau trở về quê CHA.

Chúng con cúi đầu đánh lễ ĐANG CHA LÀNH, -DỨC ÔNG TỬ, THẦY TÁM, đã yêu thương dìu dắt chúng con trên đường giải thoát tâm linh.

Câu chúc muôn loài vạn vật đồng vui học trên chu trình tiến hoá.

NAM MÔ A DI -ĐÀ PHẬT VAN VẬT THÁI BÌNH.

Thanh - Truyền

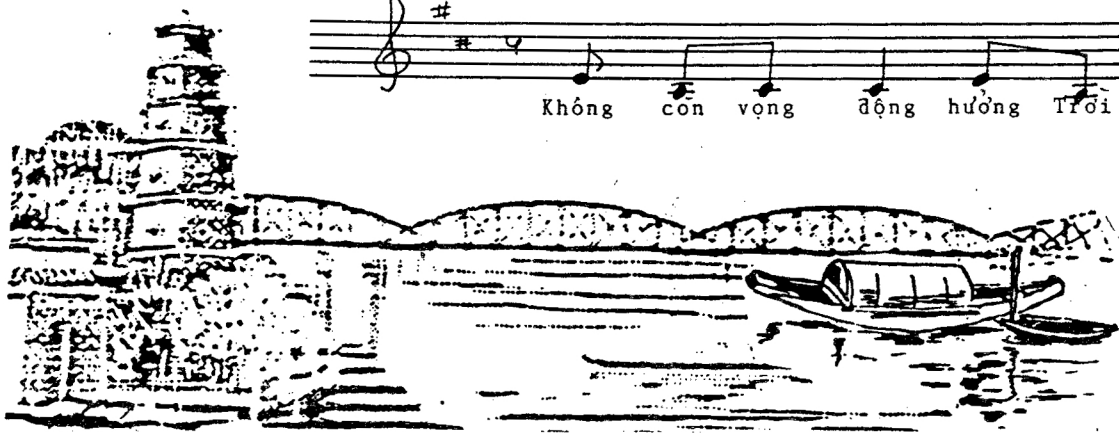
Dạy dỗ Lực cần, Lực trần

Thơ: Lương Sĩ Hằng
Nhạc: Nguyễn Hoàng Long
Khuyến Bửu Võ

Tango

Cần trần rồi loạn ấy do ta
Đói Đạo song tu tự tiên hóa
Thấy đó mắt đó không tồn tại
Hiếu hóa tự đạt thấy Hòn ta
Nhìn Ông hành pháp Không giờ rãnh
Các giới noi theo để thực hành
Xây dựng đạt Thanh là chánh pháp
Cần Trần tương ứng tiên hóa thanh
Trong ta có Pháp sao không học Cứ
mãi mê say cảnh hạ tầng

Không giác không tu thành động loạn Khó
 hòa khó tiến khó vào thân
 Biết ai là kẻ hành Chơn Đạo
 Lý vững tú tin hướng thẳng vào
 Bề khổ trần gian nơi thức giác
 Thực hành Chơn Pháp tiến càng cao
 Lây không lăm góc hoa Chơn Pháp
 Lây cảnh làm thầy học hỏi vang
 Thắc mắc tiêu tan tâm thức giác
 Không còn vọng động hướng Trời ban.

VÔ VI FRIENDSHIP ASSOCIATION

P.O. BOX 2522

GARDEN GROVE, CA 92642

NON-PROFIT ORG.

Bulk Rate
U.S. Postage

PAID

Permit No. 10076
Westminster, CA

TO:

PRINTED MATERIAL

Lá thư VÔ VI

Lá Thư Vô Vi, Tiếng nói của bạn đạo Vô Vi năm châu, được phát hành vào ngày 15 mỗi tháng. Tin tức báo về do bạn đạo Vô Vi gửi về đóng góp trong tinh thần tìm hiểu và thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phát Pháp. Bài viết gửi về tòa soạn, xin ghi rõ tên, và bút hiệu, cũng địa chỉ và số điện thoại để Ban Liên Lạc có thể chuyển đạt thắc mắc của bạn đạo khác khi cần. Bạn đạo chịu trách nhiệm trực tiếp về bài viết của mình.

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ trực tiếp đảm trách việc quản trị, với sự hợp sức của Nhà in Vô Vi trong việc ấn loát và phân phối. Lá Thư Vô Vi được gửi đến bạn đạo bằng bưu điện lối "bulk rate" theo danh sách số có của Hội. Khi thay đổi địa chỉ, xin bạn đạo thông báo địa chỉ mới về Ban Phân Phối để cập nhật hóa danh sách, để Hội không bị phạt vì thư gửi về. Nếu ngân sách cho phép, LTVV sẽ được gửi đến các Thiên Đường, Thiên viện hay Trung Tâm bằng "First Class." Danh sách địa chỉ bạn đạo chỉ được dùng vào việc thông tin sinh hoạt trong cộng đồng Vô Vi.

Thư từ liên lạc xin gửi về: LÁ THƯ VÔ VI • P.O. BOX 2522 • GARDEN GROVE, CA 92642

Ngân phiếu, chi phiếu phát tâm hoặc cho Hội Ái Hữu Vô Vi muốn xin để:

VÔ VI FRIENDSHIP ASSOCIATION

và xin ghi rõ mục đích phát tâm đóng góp như: Ấn tống kinh sách, Chi phí băng giảng, Cứu trợ đồng bào ty nạn, Tu bổ Thiên Viện, Yếm trẻ tu sinh, Du thuyết... Xin tránh gửi tiền một bằng đường bưu điện.